

613.7043

๑/๖ ค

13

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสัมพันธ์ระหว่างสปรรณภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ

ของนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

ชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์

11 พ.ค 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178605

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ

ของนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

ชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา

-

บทคัดย่อ

ของ

อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๗

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะ
ความเป็นผู้นำ และเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับ
หญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาชายและหญิง ระดับมหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๔ วิชา
เอกพลศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๔๔๒ คน เป็นชาย ๓๓๓ คน และหญิง ๑๐๙ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยใช้
สควอทธอร์ส ๓ นาตี ของ เอนก สุตรมงคล เพื่อวัดสมรรถภาพทางกาย และใช้แบบสอบถามวัด
ลักษณะความเป็นผู้นำ ของอุดม สำอางค์กุล เพื่อวัดลักษณะความเป็นผู้นำ

ผลของการศึกษาพบว่า

๑. สมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชายและหญิง มีความสัมพันธ์
กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๒. สมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง ไม่แตกต่างกัน

RELATIONSHIP BETWEEN PHYSICAL FITNESS AND LEADERSHIP
ABILITY OF THE FOURTH YEAR COLLEGE STUDENTS
MAJORING IN PHYSICAL EDUCATION

ABSTRACT

BY

AMORNPONG SUTHUMMARUKSA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Master of Education Degree

Srinakharinwirot University

March, 1984

The purpose of the study was to find the relationship between physical fitness and leadership ability of the fourth year college students majoring in Physical Education and to compare physical fitness and leadership ability of boys with those of girls

The subjects were 333 male students and 109 female ones in the fourth year at some universities in Thailand majoring in Physical Education They were tested on their physical fitness by three minutes of squat thrusts of Anake Sootmongkol and were asked to answer a leadership questionnaire prepared by Udom Samarng - Kul

It was found that

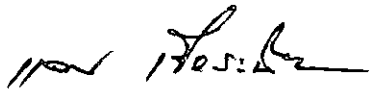
1. physical fitness and leadership ability were correlated at 01 level of significance

- 2 there were no significant difference in physical fitness and leadership ability between boys and girls

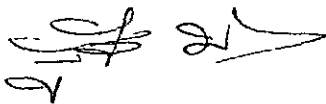
ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

ประธาน

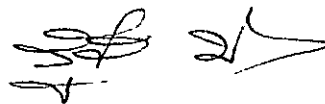

กรรมการ

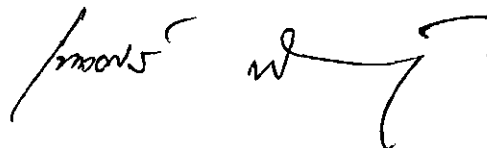
คณะกรรมการสอบ

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์แผน เจริญชัย และท่านอาจารย์สุจินต์ ปริขามารถ ที่รับเป็นกรรมการให้ผู้วิจัย และที่สำคัญอย่างยิ่งหย่อนไปกว่าท่าน กรรมการทั้งสองท่านก็คือ ท่านอาจารย์สำรวล รัตนอาจารย์ และท่านอาจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ที่มีส่วนในการให้คำปรึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ เพื่อน ๆ แห่งคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งคณาจารย์ทุกท่าน ตามสถาบันต่าง ๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ หากจะมีคุณค่าและประโยชน์อยู่บ้าง ผู้วิจัยขอบแต่ คุณพ่อพจน์ สุธรรมรักษ์ และคุณสุชาดา รัตนสังวาลย์ ที่คอยเป็นกำลังใจ กับช่วยอนุเคราะห์ ผู้วิจัยด้วยดี ตลอดมา รวมทั้งอาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน

อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์

มีนาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
ข้อตกลงเบื้องต้น	๑๐
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๑๐
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๑๑
เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	๑๑
เอกสารและงานวิจัยในประเทศ	๑๗
๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๒๑
กลุ่มตัวอย่าง	๒๑
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๑
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๔
การจัดกระทำข้อมูล	๒๕
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๕
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๙

บทที่	หน้า
๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๓๔
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๓๔
กลุ่มตัวอย่าง	๓๔
เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล	๓๔
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
อภิปรายผล	๓๖
ข้อเสนอแนะ	๓๘
บรรณานุกรม	๔๐
ภาคผนวก	๔๗

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชายและหญิง	๒๙
๒ แสดงค่าความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ ระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง	๓๐
๓ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ของคะแนน สมรรถภาพทางกาย และคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษา ชายและหญิง	๓๑
๔ แสดงเกณฑ์และการประเมินค่า สมรรถภาพทางกาย ของนักศึกษา ชายและหญิง	๓๒
๕ แสดงเกณฑ์และการประเมินค่า ลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษา ชายและหญิง	๓๓
๖ แสดงคะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชาย	๔๕
๗ แสดงคะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาหญิง	๔๘

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

๑ แสดงวิธีปฏิบัติสควอธรัสท

๕๐

ภูมิหลัง

เป้าหมายของการศึกษาอยู่ที่การพัฒนา ข้อความนี้ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ทั้งนี้ เพราะว่า การศึกษาได้ถูกกำหนดให้มีบทบาทต่าง ๆ มากมาย มีทั้งการศึกษาเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดย เตรียมคนให้มีความรู้ ความสามารถและเจตคติที่เหมาะสมกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและ ความต้องการทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ การศึกษาเพื่อการพัฒนาสังคม โดยเตรียมคนให้มีความ พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เพื่อที่จะพัฒนาไปสู่สังคมที่พึงประสงค์ หรือสังคมที่เปิดโอกาสให้คน ได้เลื่อนฐานะทางสังคมอย่างเป็นธรรม โดยการคัดเลือกคนให้มีบทบาทและตำแหน่งสูง ๆ ตามความรู้ ความสามารถที่แท้จริง การศึกษาเพื่อพัฒนาการเมือง โดยเตรียมผู้นำทางการเมืองและปลูกฝัง ความเป็นประชาธิปไตยหรือความจงรักภักดีต่อการปกครองที่เป็นอยู่ นอกจากนี้ การศึกษายังถูก กำหนดให้มีบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิต โดยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบ วินัยและพลานามัยที่สมบูรณ์ ตลอดจนส่งเสริมให้บุคคลมีโอกาสนพัฒนาความสามารถของตนเองให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (นงราม เศรษฐพาณิชย์ ๒๕๒๖ : ๓ อ้างอิงมาจากนโยบายการศึกษาของรัฐบาล ปัจจุบันและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ พุทธศักราช ๒๕๒๕ - ๒๕๒๙) ทั้งนี้ เนื่องมาจากในบรรดาทรัพยากรทั้งหลายในโลก คนเป็นทรัพยากรที่ประเสริฐและมีค่ายิ่ง คนสามารถ จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคมได้ ถ้าเขาได้รับการพัฒนาที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และ ความสามารถของเขา ดังนั้น การที่สังคมจะได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ ก็จำเป็นต้องพัฒนาคนเป็นอันดับแรก สิ่งที่จะพัฒนาคนจากสภาพความเป็นทรัพยากรดิบมาเป็นทรัพยากร ที่ใช้ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพได้ก็ด้วย "การศึกษา" (แผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๐ : ๑) โดยเฉพาะปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ (พอง เกิดแก้ว ๒๕๒๐ : ๔๘) และวิริยา บุญชัย (วิริยา บุญชัย ๒๕๒๓ : ๓ - ๔) ก็ได้กล่าวถึง เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในอันที่จะส่งเสริมบุคคลหรือผู้เรียนให้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

๑. ทางด้านร่างกาย วิชาพลศึกษาส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ เพราะว่าคุณต้องมีการออกกำลังกาย หรือร่วมกิจกรรมซึ่งจะมีผลทำให้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้มีเคลื่อนไหว เมื่อกกล้ามเนื้อได้ทำงานอย่างสม่ำเสมอก็จะมีความแข็งแรง มีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดี

๒. ทางด้านจิตใจ วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้มีเหตุผล สามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด รวดเร็ว และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬา นอกจากนี้ ถ้าบุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาก็จะช่วยให้เขาเป็นผู้มีจิตใจมุ่งมั่น สนุกสนานร่าเริงอยู่เสมอ ซึ่งเป็นวิธีทางนำไปสู่การดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและสุขภาพจิตก็จะดีด้วย

๓. ทางด้านอารมณ์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีการยับยั้งใจและมีความอดทนในสิ่งที่ไม่พอใจ ไม่โกรธง่าย อารมณ์ดี ผ่อนคลาย ความตึงเครียดทางด้านจิตใจ ซึ่งเท่ากับเป็นการสร้างความมั่นคงทางอารมณ์

๔. ทางด้านสังคม ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาจะช่วยทำให้บุคคลได้มีโอกาสรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นหรือรู้จักฝึกฝนการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งโอกาสเหล่านี้ จะเป็นวิธีทางให้บุคคลได้ช่วยกันปรับปรุงวิธีการดำเนินชีวิตอย่างประชาธิปไตยและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

องค์ประกอบที่สำคัญสูงสุดที่จะทำให้การดำรงชีวิตของคนที่จะดำเนินไปอย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทั้งนี้ เพราะสมรรถภาพทางกายนั้น เปรียบเสมือน เสาบ่อนต้นไม้มที่มีหน้าที่ชูกิ่ง ก้าน และใบ ซึ่งต่างก็มีความสำคัญและหน้าที่ที่จะทำให้อันต้นไม้นั้นเจริญงอกงาม มีดอกผลต่อไป หากลำต้นของต้นไม้นั้นอ่อนแอหรือหักโค่นลง ก็จะทำให้ต้นไม้นั้นเหี่ยวแห้งและตายไปในที่สุด (Cureton. 1956 - 36 - 37) เมื่อร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์ก็จะทำให้ร่างกายสามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างว่องไว กระฉับกระเฉง การเคลื่อนไหวท่าทางการแสดงออกของร่างกายก็น่าดู และยังช่วยปรับปรุงส่งเสริมบุคลิกภาพโดยทั่วไปให้ดีขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พลศึกษามุ่งสร้างคนให้มีสมรรถภาพทางกายทุกด้านอย่างดีที่สุด (Chaplin. 1955 72) กอปรกับการพลศึกษาอาศัยกิจกรรมทางด้านร่างกายเป็นสื่อในการเรียน การสอน การฝึกคน ได้ออกกำลังกายอยู่เสมอ และอย่างถูกวิธี จะช่วยให้เซลล์ เนื้อเยื่อ อวัยวะ และระบบ

การทำงานของร่างกายมีการพัฒนาการ เพื่อจะได้ใช้ร่างกายให้เป็นประโยชน์มากที่สุดในกิจกรรมประจำวันหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สมรรถภาพทางกายเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการพัฒนาทางด้านร่างกายหากบุคคลใดสามารถใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น การใช้แขน ขา ลำตัว ความอดทน ฯลฯ ในชีวิตประจำวันได้ดี มีประสิทธิภาพสูง ก็หมายความว่า บุคคลนั้นมีสมรรถภาพทางกายสูงนั่นเอง (สำรวล รัตนอาจารย์ ๒๕๒๐ : ๓) และถ้าสมรรถภาพทางกายสูงก็จะทำให้การเรียนดีขึ้น (Hart and Shay. 1964 : 337) และจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษาเป็นอย่างมาก (Bryant. 1970 2723 - A) ตลอดจนจะทำให้เขามีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี (Lashley. 1972 5002 - A) ดังที่อดีตประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy) แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวว่า "การที่พลเมืองของเรามีสมรรถภาพทางกายที่ดี เป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างหนึ่งของประเทศเรา トラบใดที่เราเพิกเฉย ปล่อยให้พลเมืองอ่อนแอ เมื่อนั้นเราก็จะบั่นทอนความสามารถของเราที่จะต่อสู้กับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเราเผชิญอยู่" (Dauner. 1962 . 3)

ประเทศต่าง ๆ ในโลกที่มีความเจริญทางด้านวัฒนธรรมและอารยธรรมทั้งในอดีตและปัจจุบันต่างก็มีความสนใจและตื่นตัวต่อภาวะของสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนของตน หลายประเทศได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย เช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหพันธ์รัฐเยอรมัน จีน และสหพันธ์รัฐมาเลเซีย ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าและวิจัย นับว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารประเทศ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไปอย่างยิ่ง ในการที่จะหาวิธีการปรับปรุง แก้ไข ตลอดจนส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้ดียิ่งขึ้น เพราะสมรรถภาพทางกายมีความจำเป็นและมีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีความแข็งแรง สมบูรณ์ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถที่จะดำรงชีวิต และประกอบภาระกิจในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วีระ มนัสวานิช ๒๕๒๖ : ๔) จะเห็นได้ว่า สมรรถภาพทางกายมีความสำคัญมากจนมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของสมรรถภาพทางกายไว้มากมายหลายท่าน สำหรับสมรรถภาพทางกายมีความหมายอย่างไรที่เป็นพื้นฐานของสมรรถภาพทางกายนั้น ก็ได้มีนักพลศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายท่านได้ให้ความหมายและ เสนอปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางกายไว้ดังต่อไปนี้ คือ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ ๒๕๒๓ : ๘๘) มีความเห็นว่า สมรรถภาพทางกาย คือ ความสามารถของร่างกายในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตประจำวัน ในสังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีความเหนื่อยอ่อนจนเกินไป และสามารถสงวนและถนอมกำลังไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน และใช้ในเวลาว่างเพื่อความสนุกสนาน และความบันเทิงในชีวิตของตนเองด้วย สมรรถภาพทางกายประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญดังต่อไปนี้ คือ

๑. ความทนทาน
๒. ความอ่อนตัว
๓. ความทนทานของกล้ามเนื้อ
๔. กำลังของกล้ามเนื้อ
๕. พลังตึกของกล้ามเนื้อ
๖. ความคล่องตัว
๗. การทรงตัว
๘. ความเร็ว
๙. การทำงานประสานกันของร่างกาย
- ๑๐ เวลาการตอบสนอง

สุเนตุ นวกิจกุล (สุเนตุ นวกิจกุล ๒๕๑๙ . ๑) กล่าวว่า สมรรถภาพทางกาย คือ ลักษณะสภาพของร่างกายที่มีความสมบูรณ์ แข็งแรง อดทนต่อการปฏิบัติงาน มีความคล่องแคล่วว่องไว ร่างกายมีความต้านทานสูง ผู้มีสมรรถภาพทางกายดี มักจะเป็นผู้ที่มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส และมีร่างกายสง่างาม สามารถปฏิบัติกิจการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชาติชาย อีสรัมย์ (ชาติชาย อีสรัมย์ มปป. : ๓) ได้เสนอว่า สมรรถภาพทางกายหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการประกอบกิจกรรมหรือการกระทำนั้น ๆ อย่างได้ผลที่มีประสิทธิภาพในเวลาอันพอเหมาะกับกิจกรรมหรือการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่าง ๆ และบุคคลได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายดี จะต้องมีความแข็งแรงของร่างกายที่ดี ทั้งภายในและภายนอกที่สามารถมองเห็นหรือสังเกต หรือวัดได้

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (จรินทร์ ธาณิรัตน์ ๒๕๖๔ . ๑๖๑) ให้ความเห็นว่า สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมา สามารถควบคุมตนเองได้ดี และรวมถึง

ความสามารถอื่น ๆ ที่ร่างกายสามารถปฏิบัติงานหรือปฏิบัติภาระกิจต่าง ๆ ได้เป็นเวลานาน ๆ โดยไม่เกิดความเหน็ดเหนื่อยง่าย ๆ และได้ผลดีไม่เสื่อมประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่เป็นพื้นฐานของสมรรถภาพทางกายนั้น ประกอบด้วย ความแข็งแรง ความเร็ว ความว่องไว ที่สามารถในการเปลี่ยนทิศทางของร่างกาย ความอ่อนตัว และกำลังหรืออำนาจบังคับตัว

เจริญท์สัน จินตันเสรี (เจริญท์สัน จินตันเสรี ๒๕๒๑ : ๕๑ - ๕๒) มีความเชื่อว่าสมรรถภาพทางกาย หมายถึง ภาวะของคนที่มีร่างกายสมส่วน มีความกระฉับกระเฉง ว่องไว ทำงานได้อย่างรวดเร็ว มีกำลังมาก และมีความอดทนดี

ส่วนทางด้านต่างประเทศ บุชเชอร์ (Bucher 1979 : 15) กล่าวว่าสมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถที่บุคคลจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างกระฉับกระเฉงและอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความสามารถที่ตนเองมีอยู่ โดยทั่วไปการมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์จะเน้นที่ลักษณะของความสมบูรณ์ทางร่างกายที่เชื่อมโยงไปยังความสามารถที่จะเผชิญอุปสรรคและความเหน็ดเหนื่อยยากได้ มีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมที่ต้องใช้ความสามารถทางกลไกได้อย่างดี และสามารถปรับตัวต่อความหึงเหี่ยวของกล้ามเนื้อ

เกตเชลล์ (Getchell. 1979 : 18) อ้างถึง คูเปอร์ (Cooper) แห่งสถาบันแอโรบิก (Aerobic Institute) ได้ให้ความเห็นว่า บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์นั้นมักมีสมรรถภาพทางจิตที่สมบูรณ์ด้วย เขาเหล่านั้นจะแสดงความสมบูรณ์ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เช่น การมีความรู้สึกมีความสุขดี อุดมคติทางดี มีความผ่อนคลาย ไม่หึงเหี่ยวและมีการผ่อนคลาย เป็นต้น

ซาฟริท (Safrit. 1981 : 212) อ้างถึง คลาร์ก (Clarke) ซึ่งกล่าวว่าสมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถในการกระทำภาระกิจประจำวันได้อย่างกระปรี้กระเปร่าและว่องไวโดยปราศจากการเหน็ดเหนื่อยเกินควร อีกทั้งมีความสามารถที่จะสนุกสนานในยามว่าง และพร้อมที่จะเผชิญกับสถานการณ์ได้

เกตเชลล์ และ เวย์น (Getchell and Wayne 1982 : 3 - 4) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดีว่า เป็นบุคคลที่มีหัวใจและหลอดเลือด ปอดและกล้ามเนื้อที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งคำว่าประสิทธิภาพสูงสุดในที่นี้ หมายถึง ระดับของสมรรถภาพที่สูงสุดที่บุคคลทุกคนต้องการ เพื่อใช้ในการกระทำภาระกิจประจำวัน และค้นหาการเพื่อ

การพักผ่อนหย่อนใจ

แม้ว่าสมรรถภาพทางกายเป็นสิ่งจำเป็นมากในกิจกรรมทุกประเภทอาชีพ แต่สิ่งที่เหมาะสมที่เราไม่สามารถขาดได้คือ สมรรถภาพทางสังคม (Social Fitness) ซึ่งเป็นความสามารถของบุคคลที่จะไปสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ถึงแม้ว่าจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา สมรรถภาพทางกายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แต่การดำรงชีวิตของคนเราต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น จึงจำเป็นที่คนเราจะต้องมีสมรรถภาพทางสังคมด้วย อนึ่ง สมรรถภาพทางสังคมเป็นสิ่งซับซ้อนยากต่อการวัดมาก เช่น เจตคติ ความมีน้ำใจนักกีฬา ความซาบซึ้ง ลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นต้น (สมคิด บุญเรือง ๑๔๑๐ . ๑๐) โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งขาดไม่ได้ในสังคมมนุษย์ เพราะการที่บุคคลในสังคมจะประสบผลสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องเป็นผู้ที่เป็นบุคคลสำคัญที่จะชี้แนวทางให้กลุ่มกระทำการกิจกรรมให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ดังนั้น ผู้นำจะต้องมีคุณลักษณะพิเศษต่างจากคนอื่น ๆ (Fielder 1967 37) ซึ่งจะเป็นบุคคลที่จะรวมพลังทั้งหลายเพื่อจะนำหน่วยงานไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้นำองค์กรถือเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด และผู้นำที่ดีจะต้องมีความรู้ ความศรัทธาเริ่ม ความกระตือรือร้น ฝันตัวอยู่เสมอ มีความกล้าหาญ เด็ดขาดในบุคลิกและการตัดสินใจ สงบเสถียร มีมนุษยสัมพันธ์ ให้ความเห็นอกเห็นใจ และสามารถควบคุมตนเองได้ (อรุณ รักธรรม ๒๕๑๗ : ๒๐๗ - ๒๑๑) นอกจากนี้ บาร์นาร์ด (Barnard 1968 92 - 102) ได้เสนอแนะลักษณะที่สำคัญของผู้นำไว้หลายประการ แต่ประการหนึ่งที่สำคัญก็คือความมีชีวิตชีวาและทนทาน ซึ่งครอบคลุมไปถึงความแคล่วคล่องว่องไว ฝันตัวอยู่เสมอ พร้อมทั้งจะรับสถานการณ์ทุกชนิด ปรับตัวได้ด้วยความรวดเร็วแจ่มใสอยู่เสมอ สามารถทำงานต่อเนื่องกันได้เป็นเวลานาน และมีความอดทนในการทำงาน ลักษณะทั้งสองประการนี้ บาร์นาร์ด ได้ให้ข้อคิดว่า เป็นคุณลักษณะขั้นมูลฐานที่สำคัญยิ่งของการเป็นผู้นำ และจากการสรุปผลงานการวิจัยต่าง ๆ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ และ ๑๙๗๐ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ลักษณะของผู้นำที่ดีมีดังต่อไปนี้ คือ

๑. ลักษณะทางกาย ผู้นำต้องมีความแข็งแรง มีร่างกายสง่า
๒. ภูมิหลังทางสังคม ผู้นำต้องเป็นผู้ที่มีการศึกษาและสถานะทางสังคมดี
๓. สถิติปัญญา ผู้นำต้องมีสติปัญญาสูง มีการตัดสินใจดี และมีทักษะในการตีความหมาย

และการพูด

๔ บุคลิกภาพ ผู้นำต้องมีความตื่นตัวอยู่เสมอ ควบคุมอารมณ์ได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจริยธรรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง

๕ ลักษณะที่เกี่ยวโยงกับงาน ผู้นำต้องเป็นผู้ที่มีความปรารถนาจะทำดีที่สุด ปรารถนาที่จะรับผิดชอบ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มุ่งทำงาน

๖. ลักษณะทางสังคม ผู้นำต้องเป็นผู้ที่ปรารถนาจะร่วมมือกับคนอื่น มีเกียรติ และเป็นที่ยอมรับของสมาชิก และคนอื่น ๆ ตลอดจนความสามารถในการเข้าสังคมได้อย่างเฉลียวฉลาด

ทีด (Tead 1935 83) มีความเห็นว่า คุณสมบัติต่อไปนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ผู้นำ คือ ความแข็งแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย ความสนใจ ในด้านมนุษยสัมพันธ์ ความซื่อสัตย์ ความกระตือรือร้น ความสามารถในการตัดสินใจ ตกลงใจ ความฉลาด ตลอดจนความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น แต่ยอมรับว่าคุณสมบัติต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นอาจไม่มีความจำเป็นสำหรับสถานการณ์ทุกประการไป แต่หากบุคคลใดมีคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว อาจจะกล่าวได้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้นำแบบอุดมคติ

ปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังอยู่ในระยะเร่งรัดพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยผู้นำที่มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านการบริหารงานระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น ยิ่งในภาวะฉุกเฉินด้วยแล้ว ผู้นำย่อมมีความสำคัญที่สุด ดังที่ ยุทธ มีศิริ (ยุทธ มีศิริ ๒๕๑๓ : ๖๒) กล่าวว่า ภาระกิจอันหนักและสำคัญยิ่งของบรรดานักพัฒนาทั้งหลายที่กำลังปลุกปล้ำกันอยู่ในปัจจุบัน ก็คือ การสร้างผู้นำ เพราะผู้นำในท้องถิ่นเป็นตัวจักรกลอันทรงพลังที่จะนำขบวนการพัฒนาไปสู่เป้าหมายและบรรลุความสำเร็จ สมัยนี้เราเชื่อกันว่า คุณลักษณะของความเป็นผู้นำ เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาจากหลังมิใช่ว่าจะมีติดตัวมาแต่กำเนิดหรือสืบทอดกันเป็นพันธุกรรม และไพศาล กิจเพชร (ไพศาล กิจเพชร ๒๕๑๓ : ๔ อ้างอิงจาก Galton, nd unpaged) นักชีววิทยาชาวอังกฤษได้ยืนยันไว้ในหนังสือ Heredity Genius ว่า ได้ตรวจสอบประวัติของผู้นำโลกเป็นจำนวนมาก ไม่ปรากฏว่าท่านเหล่านั้นเคยมีญาติพี่น้องเป็นผู้นำมาก่อนเลย และก็ไม่มีบุตรหลานเป็นผู้นำสืบทอดกันมา จึงพอจะสรุปได้ว่า "ผู้นำมิได้สืบทอดสายเลือด" ดังนั้น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และครู อาจารย์ ต้องร่วมแรงร่วมใจกันปลูกฝัง หรือเสริมสร้างให้เยาวชนไทยได้มีคุณลักษณะของ "ความเป็นผู้นำ"

การศึกษาทางด้านพลศึกษา นอกจากจะเน้นในเรื่องของทักษะทางกีฬา และสมรรถภาพทางกายแล้ว วิชาพลศึกษายังเน้นคุณลักษณะอีกประการหนึ่ง นั่นคือลักษณะความเป็นผู้นำ ซึ่งจะเห็นได้ อย่างชัดเจนจากหลักสูตรในทุกระดับ ตั้งแต่หลักสูตรระดับประถมศึกษาจนถึงหลักสูตรระดับอุดมศึกษา เช่น หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ข้อ ๑.๗ ต้องการให้นักเรียนรู้จักทำงาน อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยรู้จักเป็นผู้ให้ ผู้รับ ผู้นำ ผู้ตามที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๐ : ๒) หรือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้เน้นลักษณะความเป็นผู้นำเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีบุคลิกภาพที่ดี และพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ : ๑๐๑) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๒๕ ได้เน้นลักษณะความเป็นผู้นำ ในจุดประสงค์ของวิชาพลศึกษาในด้านความมีระเบียบ วินัย ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการตัดสินใจ ความกล้าหาญ ความอดทน ความซื่อสัตย์สุจริตธรรม และมีความน้ำใจนักกีฬา (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๕ : ๑๖๔) จากความสำคัญและสาเหตุดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ ว่าจะมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงไร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิงชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา ในสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

๒. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิงชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา ในสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

๓. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิงชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา ในสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ทราบว่าสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ถ้าพบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำก็จะ

ชี้ให้เห็นว่า พลศึกษาจะช่วยส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา นักการศึกษา ครูผู้สอน ครูฝ่ายแนะแนว ตลอดจนบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จะให้การสนับสนุน และสร้างเสริมโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษามากยิ่งขึ้น อันจะก่อให้เกิดผลดีหลาย ด้าน โดยเฉพาะในด้านส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำ

๒ ผลการวิจัยจะทำให้ทราบว่า เพศเป็นตัวแปรที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างหรือไม่ ใน เรื่องของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ และ เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกบุคคล เข้ารับราชการหรือบรรจุแต่งตั้งต่อไป

๓. ทำให้มีเกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา หลักสูตร ๒ ปี ที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเปรียบเทียบ สมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของตนเองกับ เกณฑ์ปกติ

ขอบเขตของการศึกษากันคว่า

ในการศึกษครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ ๔ หลักสูตร ๒ ปี ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๖ จำนวน ๔๔๒ คน เป็นชาย ๓๓๓ คน และหญิง ๑๐๙ คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเลือกโดยจงใจ (Purposive sampling) จากสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่

๑. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต ประสานมิตร พลศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา

๒. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๓. มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๔. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๕. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมเรื่องอาหาร การพักผ่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในระยะก่อนหรือระหว่างการทดสอบ
๒. ผู้วิจัยไม่ควบคุมเรื่องเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลในเวลาที่คุณสะดวก
๓. สถานที่ เวลา อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดสอบทั้งสองรายการนี้มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการประกอบกิจกรรมทางกายใด ๆ ซึ่งต้องใช้กล้ามเนื้อเนื้อของร่างกายเข้าประกอบกิจกรรม หรือการกระทำนั้น ๆ อย่างได้ผลดีมีประสิทธิภาพในเวลาอันพอเหมาะกับลักษณะกิจกรรมและการเคลื่อนไหวร่างกายในส่วนนั้น ๆ และบุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีสมรรถภาพทางกายดีนั้นจะต้องมีสภาวะของร่างกายทั้งภายในและภายนอกโดยมองเห็นได้ หรือสังเกตได้ (ชาติชาย อิศรัมย์ มปป. : ๓)

ลักษณะความเป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึง ทักษะความสามารถในการนำและดำเนินกิจกรรมของกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กลุ่มกำหนด รวมทั้งความสามารถในการนำกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อรักษาขวัญและกำลังใจของกลุ่มด้วย ถ้าต้องการทราบลักษณะความเป็นผู้นำ ก็สามารถวัดออกมาได้จากแบบสอบถามที่ อุดม สว่างค์กุล ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นผู้นำของ สุจินต์ ปริชามารถ (สุจินต์ ปริชามารถ ๒๕๐๕ : ๔๗) และถ้าได้คะแนนรวมในระดับสูงก็แสดงว่ามีลักษณะความเป็นผู้นำสูง ถ้าได้คะแนนรวมในระดับต่ำแสดงว่ามีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ (อุดม สว่างค์กุล ๒๕๐๕ : ๕)

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชายและหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา หลักสูตร ๒ ปี ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ ของทุกมหาวิทยาลัยที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันคว้า

เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ

กรอสส์ (Gross 1965 : 5713 - 5714 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกายที่มีต่อการเรียนรู้ทางกลไก (Motor Educability) ความถนัดทางวิชาการ (Scholastic Aptitude) และสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ (Scholastic Achievement) ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

๑. สมรรถภาพทางกายกับความถนัดทางวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการไม่มีความสัมพันธ์กัน

๒. มีความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับการทดสอบการเรียนรู้ทางมอเตอร์ มีความสัมพันธ์กัน

๓. สมรรถภาพทางกายและการเรียนรู้ทางกลไกสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกิจกรรมทางพลศึกษาได้

๔. ผลการทดสอบความถนัดทางวิชาการ สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ แต่ทำนายผลสัมฤทธิ์ในกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้

ไบรอันท์ (Bryant. 1970 2123 - A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษาของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๕๔ คน จากโรงเรียนในรัฐแคนซัส โดยใช้แบบทดสอบของ AAHPER และแบบทดสอบ เกิน - รุ่ง ๑๒ นาที ในการทดสอบระดับสมรรถภาพทางกายเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งได้รับข้อมูลจากระเบียนสะสมของนักเรียน รวมทั้งบันทึกของฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า สมรรถภาพทางกายของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมาก

กรีน (Green. 1970 2613 - A) ได้อ้างถึงเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกาย มโนภาพแห่งตน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษาและมีสมรรถภาพทางกายมีมโนภาพแห่งตนสูง จึงได้ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกาย มโนภาพแห่งตน และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน
เกรด ๖ จำนวน ๓๐๖ คน ผลการศึกษาพบว่า สมรรถภาพทางกาย มโนภาพแห่งตน และสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งค้านกับการวิจัยที่เขาอ้างถึงดังกล่าวแล้ว

การ์วิน (Garvin 1972 156 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับ
สมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนชายออสเตรีย จำนวน ๑๔๔ คน โดยใช้ แบบทดสอบสมรรถภาพ
พื้นฐานของฟิสิกส์สำหรับชาย (Fighish Man's Basic Fitness Test) แต่ตัดรายการการ
ขว้างลูกบอลออก และใช้แบบวัดบุคลิกภาพในการทดสอบบุคลิกภาพหลังจากการทดสอบสมรรถภาพ
ทางกายแล้ว โดยแบ่งผู้รับการทดสอบเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มสมรรถภาพทางกายสูง กลาง ต่ำ ตาม
ลำดับ ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพกับสมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์กันสูง และบุคลิกภาพระหว่าง
กลุ่มที่มีสมรรถภาพทางกายสูงกับกลุ่มที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุชเชอร์ (Bucher 1979 333) ได้กล่าวถึง เฮล (Hale) ที่เสนอรายงาน
การวิจัยของ ลารีน (Larean) จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการ
เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากับลักษณะบุคลิกภาพและการปรับเข้าทางสังคม ของนักเรียนหญิงเกรด ๔ และ
๕ โดยใช้แบบสำรวจความสนใจของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (The University of
California Interest Inventory Test) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงที่มีประสบการณ์
ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาก่อนจะมีบุคลิกภาพและการปรับตัวที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีประ
สพการณ์ทางกีฬา นอกจากนั้น ผู้ที่เคยร่วมการแข่งขันกีฬายังเป็นคนที่มีคนนิยมชมชอบมากและมีลักษณะ
ความเป็นผู้นำสูงกว่า ซึ่งอาจเป็นเพราะกิจกรรมทางกีฬาเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้บุคคลได้แสดง
ความรับผิดชอบ การตัดสินใจ ความสามารถในการนำคนอื่น ๆ ได้ และลักษณะอื่น ๆ ที่สำคัญใน
การพัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำ

ซีเรียร์ (Sevier 1979 3874 - A) ได้ศึกษาผลของการเต้นแบบแอโรบิก
(Aerobic Dancing) ที่มีต่อสมรรถภาพทางกายเฉพาะอย่าง และลักษณะบุคลิกภาพบางประการ
ของอาสาสมัครหญิง จำนวน ๖๐ คนที่สมัครเข้าร่วมโปรแกรมการเต้น แบบแอโรบิกเป็นเวลา ๖
สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคม YMCA แห่งชาติชุด B (National
YMCA Physical Fitness Test Battery B) ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ๔ ด้าน คือ

ความทนทานของระบบการหายใจ การทำงานประสานกันของร่างกาย ความอ่อนตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และความทนทานของกล้ามเนื้อ และใช้แบบสำรวจทางจิตวิทยาของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Psychological Inventory) ที่ทดสอบบุคลิกภาพ ๒๐ ด้าน ผลการศึกษาพบว่า การเดินแบบแอโรบิกมีผลทำให้สมรรถภาพทางกายทั้ง ๕ ด้านดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และการเดินแบบแอโรบิกก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ต่อลักษณะบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความรู้สึกว่าสุขสบายและความสามารถในการมองโลกในแง่ดี

โคน (Cone. 1979 4471 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับลักษณะของร่างกายบางประการ ของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัย จำนวน ๔๔ คน และนิสิตที่ไม่เคยร่วมกิจกรรมกีฬามาก่อน จำนวน ๕๑ คน โดยใช้แบบทดสอบมโนภาพแห่งตนของ เทนเนสซี (Tennessee Self - Concept Scale) และประเมินลักษณะของร่างกายด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางกลไกของมหาวิทยาลัยเท็กซัส (Texas Physical Fitness - Motor Ability Test) ผลการศึกษาพบว่า

๑. มโนภาพแห่งตนของนิสิตแต่ละคนกับการมีส่วนร่วมหรือไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์กัน
๒. มโนภาพแห่งตนกับลักษณะของร่างกายมีความสัมพันธ์กัน เพียงเล็กน้อย
๓. มโนภาพแห่งตนกับสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางกลไกมีความสัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย

สจ๊วต (Stewart. 1979 : 4477 - A) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เทคนิคแรงจูงใจที่ต่างกันและลักษณะบุคลิกภาพที่มีผลต่อสมรรถภาพทางกาย เฉพาะอย่างของนิสิตหญิงอาชีวศึกษา จำนวน ๓๖ คน โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของไอเซนเบิร์ก (The Eysenck Personality Inventory) เพื่อทดสอบว่านิสิตคนใดมีบุคลิกภาพแบบเปิดเผย (Extroverted) และคนใดมีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introverted) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็น ๖ กลุ่ม ๆ ละ ๖ คน นิสิตแต่ละกลุ่มนี้จะได้รับแบบของการจูงใจที่ต่างกัน ๓ แบบ ในระหว่างที่เรียนวิชาสมรรถภาพทางกายเป็นเวลา ๑๖ สัปดาห์ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ มีบุคลิกภาพแบบเปิดเผยและได้รับแรงจูงใจในทางบวก

กลุ่มที่ ๒ มีบุคลิกภาพแบบเปิดเผยและได้รับแรงจูงใจทั้งทางบวกและทางลบ

กลุ่มที่ ๓ มีบุคลิกภาพแบบเปิดเผยและได้รับแรงจูงใจที่ไม่เกี่ยวข้องกับ เรื่องสมรรถภาพทางกาย

กลุ่มที่ ๔ มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและได้รับแรงจูงใจในทางบวก

กลุ่มที่ ๕ มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและได้รับแรงจูงใจทั้งทางบวกและทางลบ

กลุ่มที่ ๖ มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและได้รับแรงจูงใจที่ไม่เกี่ยวข้องกับ เรื่องสมรรถภาพทางกาย

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะถูกทดสอบสมรรถภาพทางกายในรายการความอ่อนตัว การทำงานประสานกันของร่างกาย และประสิทธิภาพในการไหลเวียนของเลือด และทดสอบครั้งที่สองหลังจากเรียนผ่านไป ๑๐ สัปดาห์ และทดสอบครั้งสุดท้ายเมื่อสิ้นสุดการเรียนในสัปดาห์ที่ ๑๖ ผลการศึกษาพบว่า

๑. สมรรถภาพทางกายทั้ง ๓ ด้าน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๖ กลุ่ม หลังจากการเรียนผ่านไป ๑๐ สัปดาห์ไม่มีความแตกต่างกัน

๒. สมรรถภาพทางกายด้านการทำงานประสานกันของร่างกายกับประสิทธิภาพของการไหลเวียนของเลือดของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๖ กลุ่ม หลังจากการเรียนสิ้นสุดลงในสัปดาห์ที่ ๑๖ ไม่มีความแตกต่างกัน

๓. สมรรถภาพทางกาย ด้านความอ่อนตัวของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๖ กลุ่ม หลังจากการเรียนสิ้นสุดลงในสัปดาห์ที่ ๑๖ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชูลล์ (Schuele. 1979 5380 - 5381 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกถึงคุณค่าแห่งตนเอง กับสมรรถภาพทางกายของนิสิตหญิง จำนวน ๑๐๐ คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ โดยใช้แบบสำรวจความรู้สึกถึงคุณค่าแห่งตนของ คูเปอร์สมิธฟอร์ม B สำหรับผู้ใหญ่ (Coopersmith Self-Esteem Inventory, Form B for Adult) แบบทดสอบการควบคุมตนเองทั้งภาพในและภาพนอก ของโนว์คกี้ - สตรีกด์แลนด์ สำหรับผู้ใหญ่ (The Adult Nowicky - Strickland Internal - External Control Scale) แบบทดสอบสภาวะความวิตกกังวล (State of Anxiety) และแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางกายของฮาร์วาร์ด (Harvard Step Test) โดยใช้มาตรฐาน ๑๖ นิ้ว ผลการศึกษาพบว่า

๑. สมรรถภาพทางกายกับความรู้สึกถึงคุณค่าแห่งตนมีความสัมพันธ์กัน โดยที่เมื่อระดับสมรรถภาพทางกายเพิ่มขึ้น ความรู้สึกถึงคุณค่าแห่งตนก็มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นด้วย

๒. ค่าเฉลี่ยของความรู้สึกถึงคุณค่าแห่งตน เพิ่มขึ้นตามระดับของสมรรถภาพทางกาย

๓. สมรรถภาพทางกายกับความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์กัน โดยเมื่อระดับสมรรถภาพทางกายเพิ่มขึ้น ความสามารถในการควบคุมตนเองภายในก็เพิ่มมากขึ้นด้วย

๔. ความรู้สึกถึงควมมีคุณค่าแห่งตนกับความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์กัน โดยเมื่อความรู้สึกถึงคุณค่าแห่งตนเพิ่มขึ้น ความสามารถในการควบคุมตนเองภายในก็เพิ่มมากขึ้นด้วย

๕. สมรรถภาพทางกายกับสภาวะของความวิตกกังวล มีความสัมพันธ์กัน โดยเมื่อระดับสมรรถภาพทางกายเพิ่มขึ้น สภาวะความวิตกกังวลก็มีแนวโน้มจะลดลง

๖. สภาวะของความวิตกกังวลมีผลเพียงเล็กน้อย ต่อการแสดงออกในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

เฮย์วูด (Haywood 1980 3476 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ ๑ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนขององค์การทางศาสนา (Private Church Related University) จำนวน ๓๐๒ คน แบ่งเป็นชาย ๑๓๔ คน และหญิง ๑๖๘ คน โดยใช้แบบทดสอบวัดมโนภาพแห่งตนของเทนเนสซี (Tennessee Self - Concept Scale) แบบสำรวจเจตคติต่อวิชาพลศึกษาของแวร์ ฟอรัม A และฟอรัม B (Weir Physical Education Attitude Inventory, Form A and B) และแบบทดสอบสมรรถภาพเยาวชน ของ AAHPER (AAHPER Youth Fitness Test) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตน ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา และสมรรถภาพทางกายของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า

๑. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นิสิตทั้งชายและหญิง เกิดการเปลี่ยนแปลง เจตคติไปในทางที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. มีความเปลี่ยนแปลงในทางบวก เพียงเล็กน้อยในมโนภาพแห่งตนของนิสิตทั้งชายและหญิง

๓. สมรรถภาพทางกายของ นิสิตชาย และหญิง กับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาและมโนภาพแห่งตน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

แรนนี่ (Ranny 1981 1769 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สมรรถภาพทางกายกับความตึงเครียดในงานอาชีพของพนักงานขายระดับประจำสำนักงานที่มีอายุ ระหว่าง ๓๐ - ๖๕ ปี โดยใช้จักรยานออกกำลังกายวัดระดับความสมบูรณ์ของการไหลเวียนของเลือด และแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความตึงเครียดในการทำงานมากเกินไป สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมทั่วไปของการทำงาน และการตัดสินใจในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า สมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์กับระดับความตึงเครียดในการทำงาน ความเหน็ดเหนื่อยในการทำงาน และระดับความดันเลือดแบบไดแอสโทลิก (Diastolic)

แลงก์ฟอร์ด (Langford 1981 3907 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในความสามารถทางกายของตนเอง ทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษา สมรรถภาพทางกายเฉพาะอย่าง กับมโนภาพแห่งตนของนิสิต ชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษาจำนวน ๔๑ คนและวิชาเอกอื่น ๆ อีกจำนวน ๓๐ คน โดยใช้แบบสอบถามประเมินความสามารถทางกายของตนเอง แบบสอบถามความสนใจในกิจกรรมพลศึกษา แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ๖ รายการ และแบบทดสอบมโนภาพแห่งตนของเทนเนสซี (Tennessee Self - Concept Scale) ผลการศึกษา ที่สำคัญพอสรุปได้ว่า นิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มีมโนภาพแห่งตนสูงกว่านิสิตหญิง วิชาเอกอื่น และมีมโนภาพแห่งตนของนิสิตชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษากับนิสิตชาย วิชาเอกอื่น ไม่แตกต่างกัน

แทดโดนีโอ (Taddonio 1982 1878 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ซึ่งมีที่อยู่ในเขตที่ยากจน จำนวน ๗๗๔ คน กับเกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกายระดับชาติที่ได้จากการสำรวจสมรรถภาพทางกายของเยาวชนแห่งชาติ ในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพเยาวชนของ AAHPER (AAHPER Youth Fitness Test) ผลของการศึกษาพอสรุปได้ว่า

๑. สมรรถภาพทางกายของนักเรียนทั้งชายและหญิง ที่อยู่ในเขตที่ยากจนกับเกณฑ์ปกติของสมรรถภาพทางกายของเยาวชนแห่งชาติที่วัดไว้ในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ ไม่แตกต่างกัน

๒. สมรรถภาพทางกายของนักเรียนชายและหญิงที่มีความยากจนสูงกับนักเรียนชายและหญิงที่มีความยากจนต่ำ ไม่แตกต่างกัน

๓. สมรรถภาพทางกายของบุคคลกับระดับความยากจน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

วรศักดิ์ เพียรชอบ และคณะ (วรศักดิ์ เพียรชอบ และคณะ ๒๕๑๓ : ๘) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับบุคลิกภาพและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของไทย การวิจัยพอสรุปได้ว่า

๑. สมรรถภาพทางกายจะเพิ่มขึ้นตาม อายุ ส่วนสูง และน้ำหนัก
๒. ขนาดและบุคลิกภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาชายอาจแบ่งได้ตามสูตร คือ ๑.๗๔ อายุ .๐๔ ส่วนสูง (ซ.ม) ๒.๕๖ น้ำหนัก (กิโลกรัม)

๓. สมรรถภาพทางกายจะ เพิ่มขึ้นตามการเพิ่มของสูตรการแบ่งลักษณะข้างต้น
 ๔. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงระหว่างสมรรถภาพทางกายกับบุคลิกภาพ
 ๕. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำระหว่างสมรรถภาพทางกายกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
- สุนารี ศັນสนีย์ (สุนารีย์ ศันสนีย์ ๒๕๑๔ : ๕๗) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง

สมรรถภาพทางกายกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง ๔ ระดับคือ ประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๒๐ คน โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ วัดสมรรถภาพทางกาย ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้คะแนนประจำภาคต้น ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๔ ผลของการศึกษาพบว่าสมรรถภาพทางกายไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ (พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ๒๕๑๖ : ๖๗) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะกีฬากับการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๖ จำนวน ๒๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบทักษะกีฬาทั่วไปของ จอห์นสัน (Johnson) และแบบทดสอบวัดความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ของวิลล โรจนวีระ (วิลล โรจนวีระ ๒๕๑๓ : ๑๑๗) และดัชนีการแบ่งกลุ่มของแมคคลอย (McCloy) ไปหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางกีฬามีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

กัลยา ตะบูนพวงศ์ (กัลยา ตะบูนพวงศ์ ๒๕๑๔ : ๑๘) ได้กล่าวถึงการวิจัยของคาวลี (Cowley) เกี่ยวกับความเป็นผู้นำในกลุ่มทหาร นักเรียน และนักโทษ พบว่าผู้นำในแต่ละกลุ่มไม่มีลักษณะร่วมกันเลย แต่ต่อมา คาลด์วาลด์และเวลแมน (Caldwell and Wellman) ก็พบว่าในกลุ่มเด็กหญิงที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้นำจะเป็นคนที่มีเขี้ยวปัญหาสูง ส่วนในเด็กชายที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้นำมักจะเป็นนักกีฬาที่มีร่างกายสูงใหญ่ ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ ๒๕๒๒ . ๕๒) ที่เสนอผลของการศึกษาว่า ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีของอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๐๔ - ๑๙๖๐ พบว่า ประธานาธิบดีที่ได้รับเลือก ๑๔ คนนั้น ๑๔ คน เป็นคนที่สูงกว่าคู่แข่ง

เกษม สุริยภัณฑ์ (เกษม สุริยภัณฑ์ ๒๕๒๔ : ๕๓) ได้ศึกษาสมรรถภาพทางกลไกกับลักษณะความเป็นผู้นำ ของนิสิตชายชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา ๒๕๒๓ จำนวน ๖๐ คน โดยนำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของมหาวิทยาลัยอินเดียนาแบบสอบถามความเป็นผู้นำของดุดมส์ ลำปางคัล ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพทางกลไกและลักษณะความเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

วรสุภัญี ปิงเมือง (วรสุภัญี ปิงเมือง ๒๕๒๔ . ๑๐๔ - ๑๐๕) ได้สำรวจบุคลิกภาพของนิสิต นักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา ที่วัดด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพแคลิฟอร์เนีย ซึ่งผลของการศึกษาที่สำคัญส่วนหนึ่งพบว่า นิสิต นักศึกษา ชายกับหญิง ในแต่ละมหาวิทยาลัย มีคะแนนบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance Do) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเป็นผู้นำ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น มีความพยายาม และเป็นผู้นำทางสังคม ไม่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยให้เหตุผลว่า อาจเป็นเพราะบุคลิกภาพด้านนี้เป็นคุณลักษณะที่ นิสิต นักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา พึงมี คือ การมีลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นตัวของตัวเอง มีความพยายามในการชักจูงผู้อื่น มีความเป็นอิสระ และชอบแข่งขัน

มนตรี สุขทวี (มนตรี สุขทวี ๒๕๒๔ . ๗๔) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับมโนภาพแห่งตน ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูเทพสตรี โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ และแบบสอบถามมโนภาพแห่งตน ของสมชัย ชินะตระกูล ทดสอบ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๓ วิทยาลัยครูเทพสตรี จำนวน ๒๐๐ คน ผลของการศึกษาพบว่า สมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงนิมิตกับมโนภาพแห่งตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ไม่สัมพันธ์

กันแบบ เส้นตรงกับมโนภาพแห่งตนตามอัตภาพ และสมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์กันแบบ เส้นตรงกับมโนภาพแห่งตนตามปณิธาน แต่ไม่สัมพันธ์กันแบบ เส้นตรงกับมโนภาพแห่งตนตามอัตภาพ ของนักศึกษาชาย ส่วนนักศึกษาหญิงนั้นไม่มีความสัมพันธ์แบบ เส้นตรง ทั้งกับมโนภาพแห่งตนตามอัตภาพและมโนภาพแห่งตนตามปณิธาน

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับมโนภาพแห่งตนตามอัตภาพและตามปณิธาน และมโนภาพแห่งตนตามปณิธานของนักศึกษา ชายและหญิง ไม่แตกต่างกัน แต่มโนภาพแห่งตนตามอัตภาพของนักศึกษา ชายและหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

เกรียงไกร ธรรมลักขณา (เกรียงไกร ธรรมลักขณา ๒๕๒๕ : ๖๗) ได้ทำการศึกษา ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาริทยาลัยพลศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูงวิชาเอกพลศึกษา ปีที่ ๒ ภาคปกติ ปีการศึกษา ๒๕๒๔ ของวิทยาลัยพลศึกษา ๑๔ แห่ง ที่ได้จากการสุ่มแบบง่ายจำนวนทั้งสิ้น ๖๖๑ คน เป็นชาย ๓๒๑ คน และหญิง ๓๔๐ คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบประเมินความสามารถในการเป็นผู้นำ (The Leadership Ability Evaluation) ซึ่งสร้างโดยคาสเซล(Cassel) และสแตนนิค (Stanick) ในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ และผ่องพรรณ อยู่ประเสริฐ ได้นำมาแปลเป็นภาษาไทยเพื่อใช้ในการวิจัยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ผลการศึกษาพบว่า

๑. นักศึกษาริทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งมีลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง ๔ แบบตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยสูงที่สุด แบบอิตินิยมยอมตามลำดับที่ ๒ แบบเสรีนิยมลำดับที่ ๓ และแบบอิตินิยมก้าวร้าวลำดับที่ ๔

๒. นักศึกษาชายมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยสูงที่สุด แบบอิตินิยมยอมตามลำดับที่ ๒ แบบเสรีนิยมลำดับที่ ๓ และแบบอิตินิยมก้าวร้าวลำดับที่ ๔ ส่วนนักศึกษาหญิงมีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยสูงที่สุด แบบเสรีนิยมลำดับที่ ๒ แบบอิตินิยมยอมตามลำดับที่ ๓ และแบบอิตินิยมก้าวร้าวลำดับที่ ๔

๓. นักศึกษาชายกับหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง ๔ แบบ ไม่แตกต่างกัน

๔. ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษากลุ่มรุนแรงมีความเกี่ยวข้องกับเพศ คือนักศึกษาชายส่วนมากเป็นแบบอิตินิยมก้าวร้าว ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนมากเป็นแบบ เสรีนิยม ส่วนแบบอิตินิยมยอมตาม

และแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความ เป็นผู้นำของนักศึกษาชาย และหญิง
 - ๑.๑ สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะความ เป็นผู้นำ
 - ๑.๒ สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะความ เป็นผู้นำ
๒. ความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความ เป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชาย และหญิง
 - ๒.๑ สมรรถภาพทางกายระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง แตกต่างกัน
 - ๒.๒ ลักษณะความ เป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ ๔ หลักสูตร ๒ ปี ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๖ จำนวน ๔๔๒ คน เป็นชาย ๓๓๓ คน และหญิง ๑๐๙ คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเลือกโดยจงใจ (Purposive sampling) จากสถาบันการศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่

๑. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต ประจวบคีรีขันธ์ พลศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา
๒. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๔. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๕. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

๑. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยใช้สควอทธรัสท์ ๓ นาที (3 - minute squat thrusts) ของ เอนก สุตรมงคล (เอนก สุตรมงคล ๒๕๒๖ : ๔๔) ซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาความสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบสมรรถภาพทางกายระหว่างการใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศกับสควอทธรัสท์ ๓ นาที ทั้ง ๒ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการทดสอบสมรรถภาพทางกายระหว่างการใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศกับแบบทดสอบสควอทธรัสท์ ๓ นาที และแบบทดสอบสควอทธรัสท์ ๓ นาทีจะสามารถใช้ทดสอบสมรรถภาพทางกายแทนแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศได้หรือไม่
- กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๖ จำนวน ๑๒๐ คน เป็นชาย ๖๐ คน และหญิง ๖๐ คน ที่بادำยวิธีการสุ่มอย่างง่าย และดำเนินการทดสอบสมรรถภาพทางกายจากแบบทดสอบสควอทธรัสท์ ๓ นาที และจากแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยเว้นระยะห่างกัน ๑ สัปดาห์

ผลของการศึกษาปรากฏว่า แบบทดสอบสคว็อทธีส์ ๓ นาฬิกาสามารถใช้ทดสอบสมรรถภาพทางกายแทนแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหวางประเทศได้ทั้งกับนักศึกษาชายและหญิง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายและ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณทางบวกสูง

(รายละเอียดของวิธีการทดสอบอยู่ในภาคผนวก ก.)

๒. แบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นผู้นำ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นผู้นำที่อุดม สำอางค์กุล (อุดม สำอางค์กุล ๒๕๑๕ . ๓๑) ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของสุจินต์ ปริชามารถ (สุจินต์ ปริชามารถ ๒๕๑๕ : ๔๗) จำนวน ๒๗ ข้อ ซึ่งสุจินต์ ปริชามารถได้สร้างแบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นผู้นำ โดยอาศัยแนวคิดจาก ' Leader Behavior Description Questionnaire ' ของฟีลด์เลอร์ (Feidler 1967 193) และปรับปรุงมาจากแบบสอบถามลักษณะความเป็นผู้นำของโครงการวิจัยเลือกสรรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเชื่อมั่นและหาความเที่ยงตรงโดยใช้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ของ โรงเรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์มักกะสัน จำนวน ๑๐๐ คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ ๐.๘๓๖ และค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ ๐.๖๔๓

แบบสอบถามลักษณะความเป็นผู้นำที่ได้ปรับปรุงแล้วมีทั้งหมดจำนวน ๒๕ ข้อ เป็นข้อความทางนิมาน ๑๔ ข้อ และข้อความทางนิเสธ ๗ ข้อ

๒.๑ ลักษณะของแบบสอบถาม

๒.๑ ๑ เป็นข้อความที่เกี่ยวกับความคิด เห็นหรือสิ่งที่ได้เคยปฏิบัติมาแล้วในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความเป็นผู้นำ

๒.๑.๒ มาตราการวัด เป็นแบบมาตราส่วนการประเมินค่าตามเทคนิคของ ลิกเคอร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น ๗ จุด

๒.๑.๓ การตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อแล้ว
พิจารณาว่าตนมีความคิด เห็นหรือ เคยปฏิบัติในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด แล้วจึงเขียนเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบในกระดากำตอบที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

กระดากำถาม

กระดากำตอบ

ตัวเลือก ข้อที่	เป็นจริง ที่สุด ๗	เป็นจริง มาก ๖	เป็นจริง บ้าง ๕	ไม่แน่ใจ ๔	ไม่ค่อยจริง ๓	ไม่จริง มาก ๒	ไม่จริง เลย ๑
(๐) อาภัสรา สวยที่สุดใน ประเทศไทย (๐)							
(๐๐)มนุษย์ เป็นสัตว์ ประเสริฐ (๐๐)							

จากข้อความในข้อ (๐) และ (๐๐) ให้ผู้ตอบพิจารณาตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- กา ✓ ตรงช่อง เลข ๗ เมื่อข้อความนั้นเป็นความจริงที่สุดสำหรับผู้ตอบ
- กา ✓ ตรงช่อง เลข ๖ เมื่อข้อความนั้นเป็นความจริงมากสำหรับผู้ตอบ
- กา ✓ ตรงช่อง เลข ๕ เมื่อข้อความนั้นเป็นจริงบ้างสำหรับผู้ตอบ
- กา ✓ ตรงช่อง เลข ๔ เมื่อข้อความนั้นผู้ตอบไม่แน่ใจ
- กา ✓ ตรงช่อง เลข ๓ เมื่อข้อความนั้นไม่ค่อยจริงสำหรับผู้ตอบ
- กา ✓ ตรงช่อง เลข ๒ เมื่อข้อความนั้นไม่จริงมากสำหรับผู้ตอบ
- กา ✓ ตรงช่อง เลข ๑ เมื่อข้อความนั้นไม่จริงเลยสำหรับผู้ตอบ

๒.๑ ๔ การตรวจให้คะแนน การตรวจให้คะแนนถือตามเกณฑ์ ดังนี้

ข้อความทางนิมานให้ ๗ คะแนน แก่ผู้เลือกกา ✓ ตรงช่อง เลข ๗ และให้ ๖ , ๕ , ๔ , ๓ , ๒ และ ๑ คะแนนแก่ผู้เลือกกา ✓ ตรงช่อง เลข ๖ , ๕ , ๔ , ๓ , ๒ และ ๑ ตามลำดับ

สำหรับข้อความทางนิเสธให้ ๑ คะแนน แก่ผู้เลือกกา ✓ ตรงช่อง เลข ๗ และให้ ๒ , ๓ , ๔ , ๕ , ๖ และ ๗ คะแนน แก่ผู้เลือกกา ✓ ตรงช่อง เลข ๖ , ๕ , ๔ , ๓ , ๒ และ ๑ ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้คือ

๑. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการ สถานที่ และอุปกรณ์ในการทดสอบ แล้วนำไปทดลองเก็บข้อมูลกับนิสิตชายและหญิง ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน ๒๐ คน เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น และพิจารณาหาวิธีการแก้ไข

๒ เลือกผู้ช่วยทำการวิจัย อธิบายและซักซ้อมทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ในการทดสอบ การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีปฏิบัติให้เข้าใจอย่างถูกต้องตรงกัน

๓. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับมหาวิทยาลัยทุกแห่งที่จะไปดำเนินการวิจัย เพื่อชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัยและขอความร่วมมือพร้อมทั้งกำหนดวัน เวลา ที่จะไปดำเนินการทดสอบ สำหรับมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนมหาวิทยาลัย ที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยจะจัดส่งหนังสือขอความร่วมมือในการทำการวิจัยโดยทางไปรษณีย์

๔. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ที่จะใช้ในการทดสอบ แบบบันทึกผลการทดสอบเป็นรายบุคคล แบบบันทึกผลการทดสอบรวม และพิจารณาข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

๕. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการทดสอบออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ โดยใช้แบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำของวูกรม สำอังกฤล ช่วงเวลาในการทำแบบทดสอบชุดนี้ ๓๐ นาที

ตอนที่ ๒ เป็นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย คือ สควอธรีส ๓ นาที ของเอนก สูตรมงคล ซึ่งจะดำเนินการทดสอบต่อจากตอนที่ ๑

๖. ในการบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกผลการทดสอบเป็นรายบุคคลก่อน แล้วจึงนำข้อมูลไปบันทึกลงในแบบบันทึกผลการทดสอบรวมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติต่อไป

๗ ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง

การจัดกระทำกับข้อมูล

๑. นำกระดาษคำตอบที่ผู้รับการทดสอบตอบครบถ้วนมาให้คะแนนตาม เกณฑ์และรวบรวมคะแนนของผู้รับการทดสอบแต่ละคน

๒ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนน แบบเพียร์สัน โพรดัก โมเมนต์ (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนสมรรถภาพทางกายกับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ

๓ เปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายจากคะแนนสมรรถภาพทางกายระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง และ เปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำจากคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง

๔. สร้าง เกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ จากคะแนนสมรรถภาพทางกายและคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสมรรถภาพทางกายกับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ โดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร ๒๕๒๐ : ๑๐๖)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2] [N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	=	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน x กับคะแนน y
	N	=	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	Σxy	=	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนน x กับคะแนน y
	Σx	=	แทน	ผลรวมของคะแนน x
	Σy	=	แทน	ผลรวมของคะแนน y
	Σx^2	=	แทน	ผลรวมของคะแนน x ยกกำลังสอง
	Σy^2	=	แทน	ผลรวมของคะแนน y ยกกำลังสอง

๒. ทดสอบค่านัยสำคัญของความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการเปิดตาราง (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ ๒๕๒๔ : ๒๗๔)

๓. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนสมรรถภาพทางกายระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง และคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ ๒๕๒๔ . ๙๖)

$$t = \frac{\bar{x}_2 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_1^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	=	แทน	อำนาจจำแนก
	x_1	=	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑
	x_2	=	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๒
	s_1^2	=	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ ๑
	s_2^2	=	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ ๒
	n_1	=	แทน	จำนวนประชากรในกลุ่มที่ ๑
	n_2	=	แทน	จำนวนประชากรในกลุ่มที่ ๒

๔. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนสมรรถภาพทางกายและคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ โดยใช้

สูตร (ประกอบ กรรณสูตร ๒๕๒๐ . ๔๑)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ

๕. หาสวนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสมรรถภาพทางกายและคะแนนลักษณะความเป็น

ผู้นำ โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร ๒๕๒๐ . ๔๑)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่ม
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

๖. เกณฑ์การสร้างเกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของประชากร

อาศัยเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (ประกอบ กรรณสูตร ๒๕๒๐ . ๖๐)

สูงมาก	คือ ผู้ที่มีคะแนนสูงกว่า	$\bar{X} + 2 S$	
สูง	คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนระหว่าง	$\bar{X} + 1 S$	ซึ่ง $\bar{X} + 1 S$
ปานกลาง	คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนระหว่าง	$\bar{X} \pm 1 S$	
ต่ำ	คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนระหว่าง	$\bar{X} - 1 S$	ซึ่ง $\bar{X} - 2 S$
ต่ำมาก	คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนต่ำกว่า	$\bar{X} - 2 S$	

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

x	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่างใน t - distribution
$6 (\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
s	แทน	ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้แล้ว
ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะได้เสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

๑. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชาย
๒. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาหญิง
๓. ความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง
๔. ความแตกต่างของลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง
๕. ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความ

เป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิง

๖. เกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายและหญิง
๗. เกณฑ์ปกติลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง ๑ แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชายและหญิง

ความสัมพันธ์ระหว่าง	N	r
๑. คะแนนสมรรถภาพทางกายกับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชาย	๓๓๓	.๓๓๘**
๒. คะแนนสมรรถภาพทางกายกับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาหญิง	๑๐๔	.๓๕๕**

**p < .01

จากตาราง ๑ แสดงว่า

๑. สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับลักษณะความเป็นผู้นำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ($r = .338$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ ๑.๑ แสดงว่า ผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายสูงจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงด้วย ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำก็จะมีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำด้วย

๒. สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาหญิงมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับลักษณะความเป็นผู้นำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ($r = .355$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ ๑.๒ แสดงว่า ผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายสูง จะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงด้วย ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำก็จะมีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำด้วย

ตาราง ๒ แสดงค่าความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ ระหว่าง
นักศึกษาชายกับหญิง

รายการทดสอบ	N	$\bar{X}$	$\sqrt{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$	t
๑. คะแนนสมรรถภาพทางกาย ของชาย	๓๓๓	๗๐.๗๘	๓.๕๒๕	๑.๖๐๑
คะแนนสมรรถภาพทางกาย ของหญิง	๑๐๔	๖๔.๒๗		
๒. คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของชาย	๓๓๓	๑๒๘.๕๕	๖.๕๔๐	๐.๒๘๗
คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของหญิง	๑๐๔	๑๒๖.๕๔		

$$p < .01$$

จากตาราง ๒ แสดงว่า

๑. สมรรถภาพทางกายระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานข้อที่ ๒.๑

๒. ลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานข้อที่ ๒.๒

ตาราง ๓ แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนสมรรถภาพทางกาย และคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชายและหญิง

รายการทดสอบ	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
สมรรถภาพทางกาย	๗๐.๗๘	๒๓.๒๑	๖๔.๒๗	๑๒.๐๑
ลักษณะความเป็นผู้นำ	๑๒๘.๕๔	๑๒.๒๙	๑๒๖.๔๔	๙.๐๓

จากตาราง ๓ แสดงว่า มัชฌิมเลขคณิตของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชายและหญิง เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ ๗๐.๗๘, ๖๔.๒๗, ๑๒๘.๕๔ และ ๑๒๖.๔๔ ตามลำดับ

ตาราง ๔ แสดงเกณฑ์และการประเมินค่า สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายและหญิง ในระดับต่าง ๆ

คะแนนสมรรถภาพทางกาย ของนักศึกษาชาย	คะแนนสมรรถภาพทางกาย ของนักศึกษาหญิง	ระดับสมรรถภาพ ทางกาย
ตั้งแต่ ๑๑๗.๒๐ ขึ้นไป	ตั้งแต่ ๘๘.๒๔ ขึ้นไป	สูงมาก
๙๓.๙๙ - ๑๑๗.๑๙	๗๖.๒๘ - ๘๘.๒๔	สูง
๔๗.๓๗ - ๙๓.๙๘	๕๒.๓๖ - ๗๖.๒๗	ปานกลาง
๒๔.๔๗ - ๔๗.๓๖	๔๐.๒๔ - ๕๒.๓๔	ต่ำ
ตั้งแต่ ๒๔.๓๖ ลงมา	ตั้งแต่ ๔๐.๒๔ ลงมา	ต่ำมาก

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่าสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชาย ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนสมรรถภาพทางกายเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ ๑๑๗.๒๐ ขึ้นไป ๙๓.๙๙ - ๑๑๗.๑๙, ๔๗.๓๗ - ๙๓.๙๘, ๒๔.๔๗ - ๔๗.๓๖, และตั้งแต่ ๒๔.๓๖ ลงมา ตามลำดับ

สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาหญิง ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนสมรรถภาพทางกายเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้ ตั้งแต่ ๘๘.๒๔ ขึ้นไป ๗๖.๒๘ - ๘๘.๒๔, ๕๒.๓๖ - ๗๖.๒๗, ๔๐.๒๔ - ๕๒.๓๔ และตั้งแต่ ๔๐.๒๔ ลงมา ตามลำดับ

ตาราง ๕ แสดงเกณฑ์ปกติและการประเมินค่า ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิง

คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาชาย	คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักศึกษาหญิง	ระดับลักษณะความ เป็นผู้นำ
ตั้งแต่ ๑๔๓.๑๒ ขึ้นไป	ตั้งแต่ ๑๔๕.๐๐ ขึ้นไป	สูงมาก
๑๔๐.๘๓ - ๑๔๓.๑๑	๑๓๕.๕๗ - ๑๔๔.๙๙	สูง
๑๑๖.๒๕ - ๑๔๐.๘๒	๑๑๗.๙๑ - ๑๓๕.๙๖	ปานกลาง
๑๐๓.๙๕ - ๑๑๖.๒๔	๑๐๘.๘๘ - ๑๑๗.๙๐	ต่ำ
ตั้งแต่ ๑๐๓.๙๕ ลงมา	ตั้งแต่ ๑๐๘.๘๗ ลงมา	ต่ำมาก

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชาย ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ ๑๔๓.๑๒ ขึ้นไป ๑๔๐.๘๓ - ๑๔๓.๑๑, ๑๑๖.๒๕ - ๑๔๐.๘๒, ๑๐๓.๙๕ - ๑๑๖.๒๔ และตั้งแต่ ๑๐๓.๙๕ ลงมา ตามลำดับ

ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาหญิง ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ ๑๔๕.๐๐ ขึ้นไป ๑๓๕.๕๗ - ๑๔๔.๙๙, ๑๑๗.๙๑ - ๑๓๕.๙๖, ๑๐๘.๘๘ - ๑๑๗.๙๐ และตั้งแต่ ๑๐๘.๘๗ ลงมา ตามลำดับ

บทที่ ๔

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิง ชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา ในสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

๒. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายกับหญิง ชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา ในสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

๓. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิง ชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกพลศึกษา ในสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ ๔ หลักสูตร ๒ ปี ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๖ จำนวน ๔๔๒ คน เป็นชาย ๓๓๓ คน และหญิง ๑๐๙ คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบเลือกโดยจงใจ (Purposive sampling) จากสถาบันการศึกษา ชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่

๑. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต ประสานมิตร พลศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา

๒. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๓. มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๔. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๕. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยใช้สควอทธรัส ๓ นาที (3 - minute squat thrusts) ของ เอนก สุตรมวงศ ๒๕๒๖ : ๔๔)
๒. แบบสอบถามวัดลักษณะความเป็นผู้นำ ของ อุดม ส่วางค์กุล (อุดม ส่วางค์กุล ๒๕๑๔ : ๓๑)

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนน แบบเพียร์สัน โพรดัก โมเมนต์ (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนสมรรถภาพทางกายกับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
๒. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง
๓. หาค่ามีซิมิล เลขคณิต ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสมรรถภาพทางกายและคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ โดยแยกตามเพศของนักศึกษา เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกายและเกณฑ์ปกติลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายและหญิง วิชาเอกพลศึกษา ในสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ
 - ๑.๑ สมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชาย มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
 - ๑.๒ สมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาหญิง มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒. ความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง

๒.๑ สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายกับหญิงไม่แตกต่างกัน

๒.๒ ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายกับหญิงไม่แตกต่างกัน

๓. สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายมีค่ามัชฌิม เลขคณิต ๗๐.๗๔ และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒๓.๒๑ ส่วนนักศึกษาหญิงมีค่ามัชฌิม เลขคณิต ๖๔.๒๗ และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๒.๐๑

๔. ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาชายมีค่ามัชฌิม เลขคณิต ๑๒๔.๕๔ และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๒.๒๔ ส่วนนักศึกษาหญิงมีค่ามัชฌิม เลขคณิต ๑๒๖.๕๔ และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๔.๐๓

อภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า พบว่า สมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาทั้งชายและหญิง มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ($r = .338$ และ $.355$ ตามลำดับ ดังตาราง ๑) ซึ่งผลของการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูงก็จะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทิต (Tead. 1935 : 83) ที่พบว่า ผู้นำจะต้องมีความแข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และ เป็นไปตามผลการศึกษาของบาร์นาร์ด (Barnsrd. 1962 92 - 102) ที่ได้เสนอแนะลักษณะที่สำคัญของการเป็นผู้นำไว้หลายประการ แต่ที่สำคัญมากที่สุดประการหนึ่ง ก็คือ การมีร่างกายที่แข็งแรง มีทักษะ มีชีวิตชีวาและทนทาน ซึ่งครอบคลุมไปถึงความแคล่วคล่องว่องไว ตื่นตัวอยู่เสมอ พร้อมทั้งจะรับสถานการณ์ทุกชนิด สามารถทำงานต่อเนื่องกันได้เป็นเวลานาน และมีความอดทนในการทำงาน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เกษม สุริยภักดิ์ (เกษม สุริยภักดิ์ ๒๕๒๔ : ๓๐) ที่พบว่า สมรรถภาพทางกลไกและลักษณะความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ พบว่า สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายกับหญิงไม่แตกต่างกัน ($t = 1.601$) ซึ่งผลของการศึกษาค้างนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ โฮลมัน (Hollmann. 1977 : 232 - 233, ที่กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะส่งผลให้สมรรถภาพทางกายของชายกับหญิงแตกต่างกันว่า ในหญิงจะมีอัตราการเต้นของชีพจรสูงกว่าชาย แต่ความดันโลหิตของหญิงต่ำกว่า ปริมาตรของหัวใจน้อยกว่า ปริมาณของเม็ดเลือดแดงน้อยกว่า และความสามารถในการไหลเวียนของโลหิตก็น้อยกว่าของชาย สำหรับผลการศึกษาของผู้วิจัยนี้ สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ ๑ มีนาคม ๒๕๒๗) ได้เสนอความเห็นไว้ว่า อาจจะเป็นจริงได้ ทั้งนี้เนื่องจาก

๑. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้เป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ซึ่งเป็นธรรมชาติของนักศึกษาในวิชาเอกนี้ที่จะต้องมีการฝึกซ้อมกีฬาหลาย ๆ ประเภทอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีสมรรถภาพทางกายที่ไม่แตกต่างกัน

๒. แม้ว่าโดยธรรมชาติทางด้านร่างกาย ชายจะมีความแข็งแรงหรือพลังมากกว่าหญิง แต่ในนักศึกษาชายชั้นปีที่ ๔ นั้น อาจมีการเที่ยวเตร่ในเวลาว่างมากเกินไปมากกว่านักศึกษาหญิง

๓. ลักษณะการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาชายและหญิงแตกต่างกัน

๔. การทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยใช้การทำสควอทธรัส ๓ นาที ซึ่งมีรายการทดสอบเพียงรายการเดียว ไม่สามารถวัดองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายได้ครบทุกด้าน

นอกจากนี้ การที่พบว่าสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาชายกับหญิงไม่แตกต่างกันเช่นนี้ ก็อาจเนื่องมาจากหลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความต้องการ แต่ในทางปฏิบัติ สถาบันต่าง ๆ อาจไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ ซึ่งอาจจะมีสาเหตุหลายประการ เช่น จำนวนนักศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ สามารถเปิดรับให้เข้าศึกษาได้ในแต่ละปีการศึกษาจะมีจำนวนจำกัด หรือจำนวนบุคคลากรในมหาวิทยาลัยอาจมีจำนวนไม่เพียงพอขาดความพร้อมที่จะสนองความต้องการในการที่จะเลือกวิชาเรียนของนักศึกษาได้ทั้งหมด จึงทำให้นักศึกษาต้องเรียนตามโปรแกรมที่แต่ละสถาบันจะจัดให้ ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันนัก จึงเป็นเหตุให้สมรรถภาพทางกายของนักศึกษาไม่แตกต่างกันด้วย

สำหรับลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาทั้งชายและหญิงนั้น จากการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ($t = .237$) ซึ่งอาจเนื่องมาจาก นักศึกษาชายและหญิงกลุ่มนี้เป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จึงน่าจะมีค่านิยมทางการศึกษาสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาชายและหญิงเหล่านี้ดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ในการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย มีลักษณะของการปกครองตนเอง ซึ่งได้จำลองรูปแบบของการปกครองแบบประชาธิปไตย เช่น มีการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนิสิต สภานิสิต ซึ่งวิธีการนี้จะเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการแสดงออกอย่างเต็มที่ในขอบเขตที่ตนเองมีอยู่ อันเป็นลักษณะหนึ่งของการสร้างเสริมลักษณะความเป็นผู้นำ นอกจากนี้ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สุจินต์ ปรีชาสามารถ (สุจินต์ ปรีชาสามารถ ๒๕๑๕ : ๔๔) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน และอุดม สำอางค์กุล (อุดม สำอางค์กุล ๒๕๑๔ : ๔๔ - ๔๕) ก็พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้ศึกษาได้อภิปรายว่า น่าจะเป็นเพราะสังคมไทยกำลังตื่นตัวในเรื่องสิทธิและเสรีภาพที่เท่าเทียมกันของชายและหญิงตามระบอบประชาธิปไตย และสังคมก็เปิดโอกาสให้ผู้หญิงเป็นผู้นำในด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น ในด้านการเมือง การศึกษา เป็นต้น ผลจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าวนี้บ่งว่ามีอิทธิพลต่อวัยรุ่นหญิงให้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคกันระหว่างหญิงกับชาย จึงเป็นเหตุให้ชายและหญิงมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ วรสฤษฎี ปิงเมือง (วรสฤษฎี ปิงเมือง ๒๕๒๔ : ๑๐๔ - ๑๐๕) ก็ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนิสิต นักศึกษาริชาเอกพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และพบว่า นักศึกษาชายและหญิงในแต่ละมหาวิทยาลัยมีคะแนนบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance . Do) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเป็นผู้นำ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น มีความพยายาม และเป็นผู้นำทางสังคม ไม่แตกต่างกัน โดยผู้ศึกษาได้อภิปรายว่า อาจเป็นเพราะ บุคลิกภาพด้านนี้เป็นคุณลักษณะที่นักศึกษาริชาเอกพลศึกษาพึงมี คือ การมีลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความพยายามในการชักจูงผู้อื่น มีความเป็นอิสระและชอบการแข่งขัน นอกจากนี้ ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกรียงไกร ธรรมลักขณา (เกรียงไกร ธรรมลักขณา ๒๕๒๕ : ๖๗) ที่พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของวิทยาลัยพลศึกษา มีลักษณะความเป็นผู้นำทั้ง ๔ แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบฮัตนียมยอมตาม แบบเสรีนิยม และแบบฮัตนียมก้าวร้าว ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า สมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์กับลักษณะความเป็นผู้นำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้าบุคคลใดมีสมรรถภาพทางกายสูง ก็จะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงด้วย ดังนั้น ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูพลศึกษา ควรจะได้ช่วยกันส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้มีลักษณะความเป็นผู้นำ อันจะทำให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

๑. ควรจะมีการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับลักษณะความเป็นผู้นำ โดยกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนนักศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ และอาจกระทำกับนักเรียน นิสิต นักศึกษาในหลาย ๆ ระดับการศึกษา เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หรือ นักเรียนระดับอาชีวศึกษา เป็นต้น
๒. ควรหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับองค์ประกอบอื่น ๆ ทางด้านจิตวิทยา เช่น การปรับตัว ความวิตกกังวล แรงจูงใจไม่ล้มถอย เป็นต้น
๓. ควรมีการสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและแบบสอบถามลักษณะความเป็นผู้นำที่สามารถนำมาใช้ได้เหมาะสมกับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระดับต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยเฉพาะ
๔. ควรศึกษาความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง ในระดับต่าง ๆ กัน เพื่อหาข้อยุติหรือพิสูจน์คำกล่าวหรือทฤษฎี หรือความเชื่อที่ว่า สมรรถภาพทางกายของชายดีกว่าหญิง

מרכז גורדון

บรรณานุกรม

- กัลยา ทะบุญพงศ์ ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๘, ๕๕ หน้า อัดสำเนา
- เกษม สุริยกลิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพพลไกกับลักษณะความเป็นผู้นำ ปรินญาพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๔, ๕๕ หน้า อัดสำเนา
- เกรียงไกร ธรรมลักขณา ลักษณะความเป็นผู้นำของนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษา วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๔, ๔๕ หน้า อัดสำเนา
- จรินทร์ ธาณรัตน์ การสอนและการวัดผลทางการศึกษา โอเรียนสโตร์ ๒๕๑๔, ๒๐๗ หน้า
- เจริญศักดิ์ จินตนาเศษฐ์ "สมรรถภาพทางกายกับนักกีฬา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ
๕ : ๕๑ - ๕๖ เมษายน ๒๕๒๑
- ชาติชาย อิศรัมย์ การสร้างสมรรถภาพทางกาย ภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ม.ป.ป., ๑๐๗ หน้า
- นงราม เศรษฐพานิช "การศึกษากับการพัฒนา" วารสารการศึกษาแห่งชาติ ๖ : ๓ - ๖
สิงหาคม - กันยายน ๒๕๒๖
- ประคอง กรรณสุต สถิติประยุกต์สำหรับครู ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๒๐, ๘๗ หน้า
- พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะกีฬากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๖, ๖๗ หน้า
อัดสำเนา
- ไพศาล กิจเพชร "ลักษณะความเป็นผู้นำ" วารสารพัฒนาชุมชน ๑๐(๘๔) : ๗ - ๑๖
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓
- พอง เกิดแก้ว การพลศึกษา พิมพ์ครั้งที่ ๕ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๒๐, ๓๖๒ หน้า
- มนตรี สุขทวี ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับมโนภาพแห่งตน ของนักศึกษา
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูเทพสตรี ปรินญาพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๔, ๘๗ หน้า อัดสำเนา
- ยุทธ มีศิริ "การเป็นผู้นำในสังคมประชาธิปไตย" วารสารพัฒนาชุมชน ๑๔(๑๐๔) : ๖๒ - ๖๔
สิงหาคม ๒๕๑๓

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทริกการพิมพ์ ๒๕๒๔,
๒๘๔ หน้า

วรศักดิ์ เพียรชอบ หลักและวิธีสอนพลศึกษา ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๒๓, ๑๗๐ หน้า

วรศักดิ์ เพียรชอบ และคณะ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับบุคลิกภาพและสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียน ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาของไทย งานวิจัยของแผนกพลศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๕๓ หน้า อัดสำเนา

วรฤทธิ์ ปิงเมือง บุคลิกภาพของนิสิต นักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่วัด
ด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพแคลิฟอร์เนีย วิทยานิพนธ์ ค.ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๔,
๑๒๗ หน้า อัดสำเนา

วิมล โรจน์วีระ การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมและการปรับตัว ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีที่ ๗ และมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๔๔ หน้า อัดสำเนา

วิริยา บุญชัย การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๒๓, ๓๑๘ หน้า

วีระ มนัสวานิช สมรรถภาพทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคใต้ ปรินญาณพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๔, ๒๓๔ หน้า อัดสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น ๒๕๒๐,
๒๘๒ หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒ ๕๒๕, ๒๓๕ หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๒๔ พิมพ์ครั้งที่ ๒ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๒๕,
๓๑๔ หน้า

สมคิด บุญเรือง การวัดผลในวิชาพลศึกษา โรงพิมพ์สตรีเนติศึกษา ๒๕๒๐, ๒๓๖ หน้า

สำรวจ รัตนอาจารย์ สมรรถภาพทางกาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๐,
๖๕ หน้า

สุจินต์ ปรีชามารถ ความคิดสร้างสรรค์ ความเกรงใจ และลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักเรียน
ที่ประพฤติด้อยตามและขัดกับสังคม ปรินญาณพนธ์ กศ.ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๑๒๘ หน้า อัดสำเนา

สุนารี คันสนีย์ ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายกับสมรรถภาพทางการเรียนโรงเรียนสาธิต

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔, ๕๗ หน้า อัดสำเนา

สุเนต นวกิจกุล การสร้างสมรรถภาพทางกาย โรงพิมพ์สารมวลชน ๒๕๑๔, ๑๔๔ หน้า

เสรีศักดิ์ วสาธการณ พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๒๒, ๒๖๗ หน้า

อรุณ รักธรรม หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๗, ๔๔๘ หน้า

อุดม ลำอาจค์กุล ลักษณะความเป็นผู้นำ ความเคร่งครัด และความเชื่อมั่นในตนเองของวัยรุ่น

ไทยภาคกลาง ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๗๒ หน้า อัดสำเนา

เอนก สูตรมงคล ความสัมพันธ์ของการทดสอบสมรรถภาพทางกายระหว่างการใช้แบบทดสอบ

สมรรถภาพทางกายมาตรฐานกับสควอทธรัสถ ๓ นาที ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๖, ๔๘ หน้า อัดสำเนา

Barnard, Chester I. Organization and Management. Cambridge, Mass, Harvard University Press, 1962 334 p.

Bryant, Thomas W. "The Relationship of Physical Fitness and Other Selected Factor to Academic Over and Under Achievement in Junior High School Boys," Dissertation Abstracts International 30 · 2123 - A, December, 1970

Bucher, Charles A. Foundations of Physical Education 8 th ed. Saint-Louis, The C.V. Mosby Company, 1979. 516 p.

Bucher, Charles A. and others Methods and Materials for Secondary School Education. Saint - Louis, The C.V. Mosby ,Company 1970. 458 p.

Champlang, Ellis. "Physical Educator and The Good Life," Springfield College Bulletin. 24 · 4 74 November, 1955.

Cone, Stephen Leonard "The Relationship between Self - Concept and Selected Physical Characteristics Among Female Varsity Athletes and Non - Participants," Dissertation Abstracts International. 40(8) 4471 - A, February, 1980.

Cureton, Thomas K., Jr. Physical Fitness and Dynamic Health. New York, Dial Press, Inc., 1965 191 p.

- Dauer, Victor P Fitness For Elementary School Children . Through Physical Fitness Education Minnesota, Bruggess Publishing Company, 1962 364 p
- Fielder, Fred E A Theory of Leadership Effectiveness New York, McGraw - Hill Book Company, 1967 310 p.
- Garvin, Bobby Selby. 'An Investigation into The Relationship of Personality and Physical Fitness,' Dissertation Abstracts International. 33 : 1487 - A, October 1972.
- Getchell, Bud Physical Fitness A way of life. 2nd ed., John Wiley & Sons, Inc , 1979 352 p
- Getchell, Bud and Wayne Anderson Being Fit - a Personal Guide John Wiley & Sons Inc., 1982. 312 p.
- Green, Timothy Mack 'Self - Concept Physical Fitness Factors, School Achievement and International with Sixed - Grade Students," Dissertation Abstracts International 31 2613 - A, December, 1970
- Gross, Arthur Thomas "A study to Determine Relationship of Physical Fitness to Motor Educability, Scholastic Attitude, and Scholastic Achievement of College Man," Dissertation Abstracts International 25 5713 - 5714, April, 1965.
- Hart, Marcia E and Clayton T Shay "Relationship between Phydical Education and Academic Success," The Research Quarterly. 35 : 357 - 448, October, 1964
- Haywood, John T "The Relationship of Self - Concept and Attitudes Toward Physical Education of Freshman Students in Private, Church - Related University," Dissertation Abstracts International 41(8) 3476 - A, February, 1981
- Hollmann, W Sport - Medizin Berlin, Springer - Verlag, 1977. 348 p.
- Langford, George Allen "A Comparison of Percieved, Attitude Toward Physical Activity, Selected Measures of Physical Fitness, and Self - Concept of Phydical Education Majors and Non Majors," Dissertation Abstracts International. 42(9) 3907 - A, March, 1982
- Lashley, Kent A "A Comparative Study of Negro and Caucasian Junior High School Boys and Selected Factors of Personally, Socioeconomic Status, and Physical Fitness," Dissertation Abstracrs International. 32 5022 - A, March, 1972

- Ranny, Joyce Mary. "A study on the Relationship between Physical Fitness and Occupational Strain Among White Collar Workers," Dissertation Abstracts International. 42(4) : 1769 - A, October, 1981.
- Safrit, Margaret J. Evaluation in Physical Education. 2nd ed., Englewood Cliff, New Jersey, Prentice - Hall, 1981. 398 p.
- Schuele, Mary Katherine. "The Relationship of Physical Fitness in Woman to Self - Esteem and Locus of Control," Dissertation Abstracts International. 40(10) 5380 - A, April, 1980.
- Sevier, Vernon Alvin. "An Administrative Study of the Effective of Aerobic Dancing on Selected Physical Fitness and Personality Variables," Dissertation Abstracts International. 40(7) : 3874 - A, January, 1979
- Steward, Carole Ann Lax "The Effects of Different Motivation Techniques and Personality Types on Selected Physical Fitness Parameters," Dissertation Abstracts International. 40(8) 4477 - A, February, 1980.
- Stogdill, Ralph M. Handbook of Leadership. New York, The Free Press, A Division of Macmillan Publishing Company , 1974. 170 p.
- Taddonio, Dominick Anthony "A Comparison of Physical Fitness of Public School Students From Economically Deprived Areas with Nation Norms," Dissertation Abstracts International. 43(6) : 1878 - A, December, 1982
- Tead, Ordway. The Art of Leadership New York, McGraw - Hill, 1935. 305 p.

สัมภาษณ์

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่ ห้องพัก
หัวหน้าก ่งส่ง เสริมกีฬา องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม
๒๕๒๗

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แสดงแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และ แบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ

ภาคผนวก ก.

รายละเอียดและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสควอท thrust ๓ นาที (3 - minute squat thrust)

ผู้รับการทดสอบยืนตรงอยู่ในท่าเริ่มต้น โดยยืนตรง แขนทั้งสองแนบอยู่ข้างลำตัว เมื่อนั่งแล้ว ผู้ทดสอบจะออกคำสั่ง "เตรียมตัว" "เริ่ม" ก็ลงมือทำเป็น ๔ จังหวะดังนี้

๑. นั่งยอง ๆ เข่างอ วางมือลงบนพื้นด้านนอกของเท้า
๒. พุงเท้าไปข้างหลัง อยู่ในท่าตัวตรงคว่ำกับพื้น แขนเหยียดถึงปลายเท้าจิกพื้น
๓. ชักเท้ากลับมาอยู่ในท่านั่งยอง ๆ มือวางบนพื้นด้านนอกของเท้า
๔. ยืนขึ้นอยู่ในท่าเริ่มเดิม ตัวตรง

เมื่อผู้รับการทดสอบทำครบทั้ง ๔ จังหวะ จะนับเป็น ๑ ครั้ง ในการทดสอบหลังต้องไม่แกว่ง สะโพกไม่งอหรือแอ่น ลำตัวต้องอยู่ในแนวลาดตรง จะทำติดต่อกันไปเรื่อย ๆ จนครบ ๓ นาที (ดูภาพประกอบ)

การคิดคะแนน นับจำนวนครั้งที่ทำได้มากที่สุด (ในกรณีที่หมดเวลาการทดสอบ แต่ผู้รับการทดสอบยังกระทำไม่ครบ ๔ จังหวะในครั้งนั้น จะไม่นับเป็นจำนวนครั้งที่ และจะบันทึกจำนวนครั้งเป็นจำนวนเต็มที่ทำได้สูงสุดเท่านั้น) และการนับคะแนนนั้นจะนับเฉพาะท่าที่ถูกต้องสมบูรณ์เท่านั้น โดยผู้ทดสอบจะนับให้ผู้รับการทดสอบได้ยืนทุกครั้งที่ทำได้ถูกต้อง

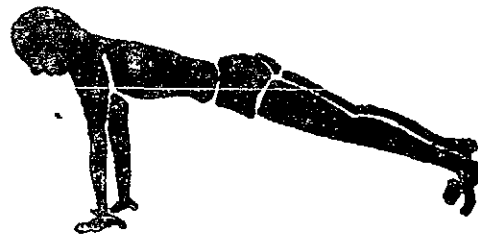
แสดงวิธีปฏิบัติสควอทธรัสท

ท่าเริ่มต้น

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความคิดเห็นและการกระทำบางอย่างของท่าน โดยจะมีข้อความให้ท่านอ่านเป็นรายข้อ เพื่อพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นหรือเคยปฏิบัติมาจริงมากน้อยเพียงใด จึงไม่มีคำตอบถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นหรือเคยปฏิบัติมาเหมือนกัน ข้อสำคัญขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด โปรดอย่าตอบโดยถือหลักความจริงที่ได้จดจำมา

การตอบมีกระดาษคำตอบแยกไว้ต่างหาก เมื่อท่านได้อ่านข้อความแต่ละข้อในการระดมคำถามแล้ว โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านในกระดาษคำตอบโดยให้ข้อตรงกันกับข้อในกระดาษคำถาม

ตัวอย่าง

กระดาษคำถาม

กระดาษคำตอบ

หัวข้อที่	หัว	เป็นจริงที่สุด	เป็นจริงมาก	เป็นจริงบ้าง	ไม่แน่ใจ	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงมาก	ไม่จริงเลย
	๗	๖	๕	๔	๓	๒	๑	
(๐) อาภัสราสวดี								
ที่สุดใจ								
ประเทศไทย (๐)								
(๐๐) มนุษย์เป็น								
สัตว์ประเสริฐ (๐๐)								

จากข้อความในข้อ (๐) และ (๐๐) ให้ท่านพิจารณาตอบตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ถ้าข้อความนั้นเป็นจริงที่สุดสำหรับท่าน ให้กา ✓ ตรงช่องหมายเลข ๗

ถ้าข้อความนั้นเป็นจริงมากสำหรับท่าน ให้กา ✓ ตรงช่องหมายเลข ๖

ถ้าข้อความนั้นเป็นจริงบ้างสำหรับท่าน ให้กา ✓ ตรงช่องหมายเลข ๕

ถ้าข้อความนั้นท่านไม่แน่ใจ ให้กา ✓ ตรงช่องหมายเลข ๔

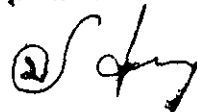
ถ้าข้อความนั้นไม่ค่อยจริงสำหรับท่าน ให้กา ✓ ตรงช่องหมายเลข ๓

ถ้าข้อความนั้นไม่จริงมากสำหรับท่าน ให้กา ✓ ตรงช่องหมายเลข ๒

ถ้าข้อความนั้นไม่จริงเลยสำหรับท่าน ให้กา ✓ ตรงช่องหมายเลข ๑

ข้อความของท่านจะไม่มีการนำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล นอกจากแสดงเป็นส่วนรวม เพื่อใช้ในการค้นคว้าวิจัย เท่านั้น ขอให้ท่านสบายใจในการที่จะตอบอย่างเสรี โดยถือหลักตรงตามสภาพความเป็นจริงของท่าน จึงจะไม่เป็นการสูญเสียเปล่า

ขอขอบคุณในความร่วมมือจากท่าน

(นายอมรพงศ์ สุธรรมรักษ์)

นิสิตปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๑. ข้าพเจ้าทำให้ผู้ที่ทำงานร่วมกับรู้สึกสบายใจในขณะที่เขาสนทนากับข้าพเจ้า
๒. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่องาน เสมอ
๓. ข้าพเจ้าหวังให้เพื่อนร่วมงานได้ทำงานเต็มความสามารถของเขา
๔. ข้าพเจ้าเต็มใจที่จะอธิษฐานถึงการหางานของข้าพเจ้าให้คนอื่นทราบ
๕. ข้าพเจ้าทำงานด้วยความเข้มแข็ง
๖. ข้าพเจ้าเข้าใจคนอื่นได้ยาก
๗. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจเมื่อเพื่อนทำงานดี
๘. ข้าพเจ้าจะแนะนำเพื่อนให้มีความพยายามมากขึ้นกว่าเดิมเสมอ
๙. ข้าพเจ้าไม่เต็มใจยินยอม เบียดคนอื่นจากความกตัญญูไม่เห็นด้วยกับข้าพเจ้า
๑๐. ข้าพเจ้าใช้ความกตัญญูของตัวเองเป็นหลักในการทำงาน
๑๑. ข้าพเจ้ายินดีที่รู้จักกับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
๑๒. เพื่อนของข้าพเจ้าชอบมาเล่าความลับของเขาให้ฟังเสมอ
๑๓. ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อโลกอย่างมาก
๑๔. ข้าพเจ้าคอยหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่ร้ายแรงเสมอ
๑๕. เพื่อนชอบชวนข้าพเจ้าให้เข้าทำงานไปด้วย
๑๖. ข้าพเจ้าไม่เคยผัดนักกับเพื่อนเลย
๑๗. ถ้ามีเงิน ข้าพเจ้าพอใจที่จะเลี้ยงอาหารแก่เพื่อนเสมอ
๑๘. ข้าพเจ้าชอบคัดลอกตามเสียงจำนวนมากในกลุ่มไม่ว่าความเห็นนั้นจะถูกหรือผิดประการใด
๑๙. ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่จะกระทำนั้นถูกต้องด้วยเหตุผล ข้าพเจ้าจะลงมือทำทันทีโดยไม่ลังเลใจ
๒๐. เพื่อนแสดงความรู้สึกเป็นกันเองกับข้าพเจ้าเสมอ
๒๑. ข้าพเจ้ามีนิสัยร่าเริง
๒๒. ข้าพเจ้ายอมเปลี่ยนวิธีการทำงานใหม่เสมอ ถ้ามีผู้แนะนำวิธีการใหม่ที่ดีกว่าเดิม
๒๓. ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นต่อหน้าคนหมู่มาก เสมอ
๒๔. ในการกระทำสิ่งใด ๆ ข้าพเจ้ามักจะเห็นแก่เพื่อนสนิทก่อนคนอื่น เสมอ
๒๕. ข้าพเจ้าอยากเป็นหัวหน้าชั้น

ภาคผนวก ข

แสดงคะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และ ลักษณะความเป็นผู้นำ

ตาราง ๖ แสดงคะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายและลักษณะความเป็นผู้นำของ
นักศึกษาชาย

X คะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

Y คะแนนจากการทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ

ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y
๑	๕๐	๑๓๔	๒๑	๖๑	๑๒๒	๔๑	๖๖	๑๒๖	๖๑	๘๒	๑๔๑
๒	๕๐	๑๓๐	๒๒	๖๑	๑๑๔	๔๒	๖๔	๑๒๙	๖๒	๖๓	๑๒๕
๓	๘๘	๑๔๐	๒๓	๖๐	๑๑๒	๔๓	๕๕	๑๑๓	๖๓	๗๕	๑๓๒
๔	๘๗	๑๒๕	๒๔	๖๗	๑๓๒	๔๔	๕๔	๑๒๔	๖๔	๗๒	๑๒๔
๕	๘๖	๑๑๑	๒๕	๑๑๐	๑๔๗	๔๕	๕๔	๑๑๔	๖๕	๖๓	๑๒๖
๖	๘๕	๑๑๔	๒๖	๙๘	๑๓๐	๔๖	๕๔	๑๑๖	๖๖	๖๕	๑๒๔
๗	๘๕	๑๓๓	๒๗	๘๐	๑๑๑	๔๗	๕๕	๑๐๘	๖๗	๖๗	๑๒๓
๘	๘๔	๑๒๗	๒๘	๗๖	๑๒๑	๔๘	๖๔	๑๑๖	๖๘	๗๔	๑๒๓
๙	๘๐	๑๔๔	๒๙	๗๖	๑๓๔	๔๙	๖๕	๑๒๘	๖๙	๘๕	๑๓๕
๑๐	๗๙	๑๔๖	๓๐	๗๒	๑๒๑	๕๐	๗๙	๑๓๕	๗๐	๗๒	๑๓๖
๑๑	๗๗	๑๓๘	๓๑	๗๐	๑๒๓	๕๑	๗๙	๑๓๒	๗๑	๘๗	๑๕๔
๑๒	๗๖	๑๑๐	๓๒	๗๐	๑๓๓	๕๒	๗๒	๑๔๔	๗๒	๖๗	๑๒๘
๑๓	๗๖	๑๓๓	๓๓	๘๘	๑๕๐	๕๓	๖๕	๑๒๑	๗๓	๙๒	๑๓๐
๑๔	๗๕	๑๑๙	๓๔	๖๗	๑๓๓	๕๔	๖๘	๑๔๘	๗๔	๖๙	๑๓๗
๑๕	๗๕	๑๒๕	๓๕	๖๔	๑๑๗	๕๕	๖๑	๑๑๗	๗๕	๖๗	๑๒๗
๑๖	๗๓	๑๓๗	๓๖	๖๕	๑๓๔	๕๖	๘๒	๑๔๓	๗๖	๖๒	๐๓๔
๑๗	๗๒	๑๓๖	๓๗	๖๕	๑๒๘	๕๗	๖๕	๑๔๔	๗๗	๖๖	๑๓๕
๑๘	๖๖	๑๔๔	๓๘	๖๕	๑๓๔	๕๘	๖๖	๑๒๘	๗๘	๖๓	๑๒๘
๑๙	๖๕	๑๓๘	๓๙	๖๑	๑๑๔	๕๙	๙๐	๑๓๑	๗๙	๙๐	๑๓๔
๒๐	๖๔	๑๓๖	๔๐	๖๐	๑๒๗	๖๐	๖๐	๑๒๒	๘๐	๖๐	๑๒๔

ตาราง ๖ (ต่อ)

ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y
๘๑	๖๕	๑๓๐	๑๐๒	๕๕	๑๐๖	๑๒๓	๖๒	๑๑๕	๑๔๔	๗๐	๑๒๗
๘๒	๖๑	๑๒๑	๑๐๓	๕๑	๑๑๑	๑๒๔	๘๖	๑๐๓	๑๔๕	๗๔	๑๔๔
๘๓	๘๐	๑๓๕	๑๐๔	๗๔	๑๔๕	๑๒๕	๔๘	๑๑๓	๑๔๖	๗๘	๑๓๗
๘๔	๗๐	๑๒๗	๑๐๕	๗๗	๑๓๔	๑๒๖	๗๕	๑๓๔	๑๔๗	๕๗	๑๐๗
๘๕	๖๙	๑๕๐	๑๐๖	๕๔	๑๒๔	๑๒๗	๕๘	๑๒๔	๑๔๘	๕๔	๑๑๕
๘๖	๕๗	๑๒๐	๑๐๗	๖๙	๑๓๒	๑๒๘	๖๘	๑๔๖	๑๔๙	๙๗	๑๒๓
๘๗	๕๕	๑๒๗	๑๐๘	๖๓	๑๓๒	๑๒๙	๕๖	๑๒๑	๑๕๐	๖๒	๑๓๓
๘๘	๕๓	๑๒๗	๑๐๙	๖๓	๑๓๘	๑๓๐	๕๗	๑๑๔	๑๕๑	๖๗	๑๓๘
๘๙	๖๕	๑๒๖	๑๑๐	๘๘	๑๔๕	๑๓๑	๖๕	๑๒๘	๑๕๒	๕๕	๑๓๐
๙๐	๗๐	๑๐๐	๑๑๑	๕๖	๑๑๘	๑๓๒	๖๖	๑๓๓	๑๕๓	๕๓	๑๑๕
๙๑	๗๔	๑๓๐	๑๑๒	๖๘	๑๓๓	๑๓๓	๗๑	๑๔๕	๑๕๔	๕๕	๑๒๐
๙๒	๖๓	๑๒๘	๑๑๓	๘๓	๑๓๓	๑๓๔	๕๕	๑๐๗	๑๕๕	๗๖	๑๕๑
๙๓	๗๗	๑๔๕	๑๑๔	๖๐	๑๑๒	๑๓๕	๗๐	๑๓๕	๑๕๖	๖๖	๑๑๙
๙๔	๖๐	๑๓๑	๑๑๕	๖๘	๑๓๖	๑๓๖	๖๘	๑๓๔	๑๕๗	๕๒	๑๒๗
๙๕	๗๕	๑๓๑	๑๑๖	๖๕	๑๒๒	๑๓๗	๕๕	๑๑๖	๑๕๘	๘๐	๑๔๗
๙๖	๖๒	๑๒๐	๑๑๗	๖๔	๑๒๘	๑๓๘	๕๙	๑๓๕	๑๕๙	๖๑	๑๒๑
๙๗	๖๕	๑๓๕	๑๑๘	๖๑	๑๓๓	๑๓๙	๕๕	๑๑๘	๑๖๐	๖๑	๑๔๐
๙๘	๗๑	๑๓๐	๑๑๙	๕๖	๑๒๔	๑๔๐	๗๑	๑๓๖	๑๖๑	๗๒	๑๓๒
๙๙	๗๐	๑๒๔	๑๒๐	๘๐	๑๔๒	๑๔๑	๕๘	๑๒๐	๑๖๒	๖๔	๑๒๔
๑๐๐	๖๒	๑๓๓	๑๒๑	๖๓	๑๒๓	๑๔๒	๕๗	๑๑๐	๑๖๓	๗๐	๑๔๐
๑๐๑	๕๕	๑๑๒	๑๒๒	๖๕	๑๒๕	๑๔๓	๕๙	๑๓๐	๑๖๔	๗๔	๑๑๙

ឆ្នាំ ១៩៦៦ (១៦)

ឆ្នាំ	X	Y	ឆ្នាំ	X	Y	ឆ្នាំ	X	Y	ឆ្នាំ	X	Y
១៦៤	៦០	១០៧	១៦៥	៤៧	១២០	២០៧	៦៤	១២៣	២២៧	៦៤	១២៦
១៦៦	៤៤	១២០	១៦៧	៧៧	១២៤	២០៨	៦៤	១២៣	២២៨	៦៤	១២៧
១៦៧	៤៤	១២០	១៦៨	៦២	១២៥	២០៩	៧០	១២៤	២២៩	៦៦	១២៨
១៦៨	៦០	១២៤	១៦៩	៦៦	១២៥	២១០	៤៤	១២៥	២៣០	៦៧	១២៩
១៦៩	៦០	១២៥	១៧០	៤១	១២៥	២១១	៤៦	១២៦	២៣១	៦០	១៣០
១៧០	៦១	១២៦	១៧១	៦៤	១២៥	២១២	៦៤	១២៥	២៣២	៦៦	១៣១
១៧១	៤៤	១២៧	១៧២	៤៦	១២៦	២១៣	៧៣	១២៧	២៣៣	៦៤	១៣២
១៧២	៦០	១២៨	១៧៣	៤០	១២៦	២១៤	៦៤	១២៥	២៣៤	៧១	១៣៣
១៧៣	៤៦	១២៩	១៧៤	៧៧	១២៦	២១៥	៧៤	១២៥	២៣៥	៤៤	១៣៤
១៧៤	៤៣	១៣០	១៧៥	៦១	១២៦	២១៦	៦៤	១២៦	២៣៦	៤៤	១៣៥
១៧៥	៦១	១៣១	១៧៦	៧៤	១២៧	២១៧	៦៦	១២៧	២៣៧	៧៤	១៣៦
១៧៦	៦៤	១៣២	១៧៧	៤៧	១២៧	២១៨	៦៤	១២៨	២៣៨	៧៣	១៣៧
១៧៧	៧៤	១៣៣	១៧៨	៤៣	១២៧	២១៩	៧៣	១២៩	២៣៩	៦៤	១៣៨
១៧៨	៧៤	១៣៤	១៧៩	៧០	១២៨	២២០	៧៣	១៣០	២៤០	៦០	១៣៩
១៧៩	៧៤	១៣៥	២០០	៧០	១៣០	២២១	៧១	១៣១	២៤១	៧៣	១៤០
១៨០	៦៤	១៣៦	២០១	៧៣	១៣១	២២២	៧០	១៣២	២៤២	៧០	១៤១
១៨១	៦៤	១៣៧	២០២	៧៧	១៣២	២២៣	៧០	១៣៣	២៤៣	៧៣	១៤២
១៨២	៦៤	១៣៨	២០៣	៦៤	១៣៣	២២៤	៧៣	១៣៤	២៤៤	៤៦	១៤៣
១៨៣	៤៧	១៣៩	២០៤	៦៧	១៣៤	២២៥	៤៣	១៣៥	២៤៥	៦៤	១៤៤
១៨៤	៧៣	១៤០	២០៥	៤៦	១៣៥	២២៦	៦៤	១៣៦	២៤៦	៦៦	១៤៥
១៨៥	៦០	១៤១	២០៦	៧២	១៣៦	២២៧	៤៤	១៣៧	២៤៧	៤៤	១៤៦

ตาราง ๗ แสดงคะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายและลักษณะความ เป็นผู้นำของนักศึกษาหญิง

X = คะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

Y = คะแนนจากการทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ

ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y
๑	๕๖	๑๒๓	๒๑	๕๘	๑๒๘	๔๑	๖๔	๑๓๒	๖๑	๕๗	๑๓๘
๒	๕๒	๑๑๔	๒๒	๕๗	๑๒๔	๔๒	๖๖	๑๒๑	๖๒	๖๐	๑๒๒
๓	๖๗	๑๒๘	๒๓	๕๘	๑๒๙	๔๓	๕๐	๑๑๘	๖๓	๕๐	๑๑๕
๔	๔๗	๑๒๓	๒๔	๕๙	๑๓๑	๔๔	๕๐	๑๓๒	๖๔	๗๔	๑๒๐
๕	๕๙	๑๒๘	๒๕	๕๙	๑๒๖	๔๕	๖๐	๑๒๘	๖๕	๔๘	๑๑๑
๖	๔๘	๑๒๐	๒๖	๖๙	๑๒๖	๔๖	๗๑	๑๓๔	๖๖	๕๗	๑๒๗
๗	๙๒	๑๒๕	๒๗	๖๖	๑๓๒	๔๗	๖๕	๑๔๑	๖๗	๖๒	๑๓๓
๘	๘๗	๑๓๒	๒๘	๘๖	๑๒๕	๔๘	๕๒	๑๒๓	๖๘	๖๖	๑๒๕
๙	๘๒	๑๒๒	๒๙	๘๐	๑๓๕	๔๙	๖๖	๑๔๔	๖๙	๖๑	๑๒๔
๑๐	๗๘	๑๓๒	๓๐	๘๗	๑๓๗	๕๐	๕๘	๑๒๙	๗๐	๖๘	๑๓๖
๑๑	๗๕	๑๒๕	๓๑	๖๐	๑๓๒	๕๑	๗๘	๑๔๔	๗๑	๖๕	๑๒๕
๑๒	๗๓	๑๒๔	๓๒	๗๔	๑๑๔	๕๒	๕๓	๑๒๕	๗๒	๗๓	๑๒๑
๑๓	๗๖	๑๒๒	๓๓	๖๖	๑๔๑	๕๓	๕๐	๑๑๐	๗๓	๖๕	๑๓๘
๑๔	๗๒	๑๒๔	๓๔	๕๖	๑๑๐	๕๔	๕๕	๑๒๙	๗๔	๗๖	๑๓๐
๑๕	๖๗	๑๔๗	๓๕	๕๒	๑๓๐	๕๕	๖๒	๑๓๙	๗๕	๗๐	๑๒๖
๑๖	๖๕	๑๒๗	๓๖	๖๕	๑๓๓	๕๖	๔๔	๑๑๐	๗๖	๖๓	๑๒๒
๑๗	๖๔	๑๑๖	๓๗	๖๕	๑๒๘	๕๗	๕๑	๑๑๓	๗๗	๕๕	๑๐๔
๑๘	๕๑	๑๑๗	๓๘	๕๓	๑๒๘	๕๘	๕๘	๑๒๙	๗๘	๖๕	๑๑๒
๑๙	๘๘	๑๕๑	๓๙	๖๘	๑๓๘	๕๙	๕๕	๑๑๕	๗๙	๖๕	๑๒๘
๒๐	๖๓	๑๒๑	๔๐	๕๘	๑๕๖	๖๐	๔๔	๑๑๘	๘๐	๘๖	๑๓๕

ตาราง ๗ (ต่อ)

ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y	ลำดับที่	X	Y
๘๑	๕๗	๑๒๓	๘๕	๗๑	๑๔๑	๘๖	๖๖	๑๒๔	๑๐๓	๖๖	๑๒๔
๘๒	๖๐	๑๒๗	๘๐	๖๔	๑๒๘	๘๗	๗๗	๑๒๖	๑๐๔	๗๑	๑๒๕
๘๓	๖๒	๑๐๔	๘๑	๑๐๕	๑๔๑	๘๘	๖๔	๑๓๐	๑๐๕	๘๖	๑๒๑
๘๔	๕๐	๑๔๑	๘๒	๖๒	๑๑๖	๘๙	๘๓	๑๑๘	๑๐๖	๘๒	๑๓๔
๘๕	๗๐	๑๒๕	๘๓	๖๕	๑๒๕	๙๐	๘๐	๑๒๔	๑๐๗	๖๒	๑๒๕
๘๖	๖๖	๑๑๔	๘๔	๗๑	๑๓๘	๙๑	๗๐	๑๓๑	๑๐๘	๖๐	๑๓๓
๘๗	๕๐	๑๒๗	๘๕	๖๗	๑๒๔	๙๒	๖๕	๑๓๔	๑๐๙	๕๖	๑๓๑
๘๘	๗๔	๑๓๑									

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์
ภูมิลำเนา	๔/๓/๒๐ ถนนศรีโสธรตัดใหม่ อำเภอเมืองฯ จังหวัดฉะเชิงเทรา
การศึกษา	ระดับประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดแหลมใต้ (สุตสุนทร) ระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัญจพิทยาคาร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปัญจพิทยาคาร ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน เบญจมาชราชรังสฤษฎ์ ระดับอุดมศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
หน้าที่ราชการ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน